magyar

VADÁSZLAP

9. ÉVFOLYAM, 4.
2000/ÁPRILIS

240 Ft

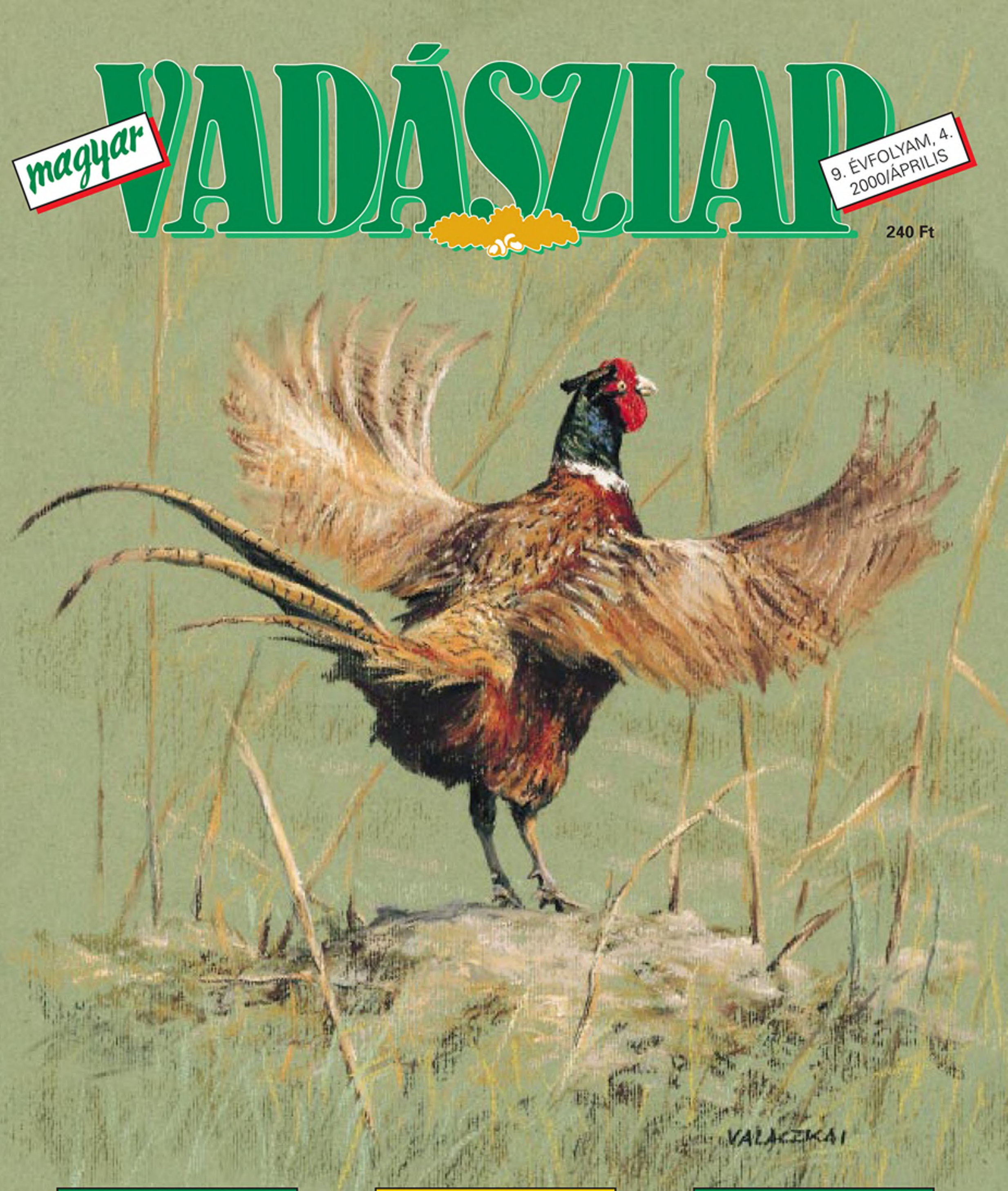

ELIT VADÁSZATI SZERVEZET

7. oldal

MELLÉKLET: AZ ÚJ VHR

IDÉNYZÁRÓ SZALONKAVACSORA

14. oldal

A TARTALOMBÓL:

Elit egyesületté alakul át a VKE	7
A vad és gépkocsi ütközések miatt, újra fizetni fogunk?	8
Vadlexikon: a siketfajd	9
Miért április 15-étől kezdődik az őzbakvadászat?	10
Tudósítóink	11
Tündéri kovácsolás	12
Új hagyomány: a szalonka csokor	15
Nem „bőgtünk" le Dortmundban	19
Őseink vadászati öröksége	24
Háziorvosunk tanácsai	25
Hírek	27

Melléklet: a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési miniszter 30/1997. (IV.30.) FM rendeletének 11. számú módosítása a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi törvény végrehajtásának szabályairól

Tájékoztató

E számunktól kezdődően a VADÁSZLAP kiadója: a Vadászati Kulturális Egyesület ismét tett egy jelentős lépést Előfizetőinek megbecsülése érdekében. Minden hónapban – ettől kezdődően – **névre szólóan és fóliázva** küldjük lakcímükre a lapot ... ami azt jelenti, hogy a kezelhetetlen reklamációk miatt felmondtuk a Magyar Postával kötött lapterjesztői szerződésünket és **saját magunk címezzük, adjuk postára az újságokat.**

Nagyon reméljük, hogy így – ahogy ez korábban már bebizonyosodott – minimális szintre csökkenthetjük a reklamációkat, ugyanakkor abban is bízunk, hogy Előfizetőink számát is gyarapítani tudjuk.

Egyébként **– májustól – a Magyar VADÁSZLAP előfizetése 1920 forint,** amelyet bármely postahivatalban „Belföldi postai utalványon" lehet befizetni a Vadászati Kulturális Egyesület címére:

1245 Budapest Pf. 1209.

CÍMLAPON: VALACZKAI ERZSÉBET PASZTELLJE

VADÁSZLAP

MEGJELENIK HAVONKÉNT

Kiadó-főszerkesztő:
Csekő Sándor
Felelős szerkesztő:
Homonnay Zsombor
Tervezőszerkesztő: **Kun Gábor**
Reklámszerkesztő:
Lukácsné Kocsis Marianna
Szerkesztőségi titkár:
Goronné Tóth Margit
A szerkesztőség levelezési címe:
1245 Budapest, Pf. 1209
Kiadja a Vadászati Kulturális Egyesület
A szerkesztőség és a kiadó címe:
1054 Budapest V., Honvéd u. 8. IV. 3.

TELEFON: 60/327-280 FAX: 331-4368

A Magyar VADÁSZLAP előfizethető „Belföldi postautalványon" a szerkesztőség címén, átutalással a Takarékbank Rt.-nél vezetett **11500102-10004115** számú számlára, vagy a hírlapkézbesítőknél, a postahivatalokban.
Terjeszti a Hírker Rt., az NH Rt. és az alternatív terjesztők.
Előfizetési díj 2000-re: 2880 forint.

Nyomdai előkészítés:
Szikra Lapnyomda Rt.
Felelős vezető:
Lendvai Lászlóné vezérigazgató
Nyomás:
Athenaeum Nyomda Rt.
Felelős vezető: **dr. Garáné Bardóczy Irén**
az igazgatóság elnöke
ISSN 1215-6159

TUDÓSÍTÓINK

Baranya:	**Agyaki Gábor**	06-30/979-6495
	Dr. Czvalinga István	06-72/441-171
Bács-Kiskun:	**Oláh József**	06-20/968-7096
Békés:	**Lovász Sándor**	06-66/469-712
Borsod:	**Handa György Zsolt**	06-20/329-1814
Csongrád:	**dr. Csizmazia György**	06-62/326-034
Fejér:	**Gáspár Attila**	06-20/977-9526
Győr:	**Pió Márta**	06-30/961-8844
Hajdú:	**Kozák Imre**	06-52/200-690
Heves:	**Prezenszky János**	06-36/316-512
Komárom:	**dr. Faragó István**	06-20/938-2754
Pest:	**Mészáros Iván**	06-53/312-898
Somogy:	**Szarka Ágnes**	06-30/961-9481
Szabolcs:	**Erdélyi István**	06-44/362-569
Szolnok:	**Balajti János**	06-30/963-6277
Tolna:	**Bischof Ferenc**	06-74/417-596 06-30/901-8453
Vas:	**Öhm Károly**	06-30/936-0268
	Simon Szabolcs	06-95/365-064 06-30/994-2359
Veszprém:	**Baracskay Lajos**	06-88/422-298
Zala:	**Polster Gabriella**	06-93/391-041

E-mail címünk: vke.vadaszlap@mail.matav.hu Hompage: www.vadaszlap.hu

RÁKFENE

A nyáron lesz negyedszázada, hogy bekopogtam a MAVOSZ főtitkárának ajtaján, engem küldtek, én leszek a Nimród főszerkesztője. Öt évet adtam magamnak, s lámlám, már ötször túlteljesítettem a vállalásom ... és azt hiszem, már nem is akarom, nem is tudom a vadászatot, a vadászokat elhagyni.

Újságírói hitvallásom szerint, nekem és kollégáimnak a kötelessége, hivatása(!) megkérdezni, amit mások csak gondolnak, kimondani sem mernek ... mindig is feladatomnak tekintettem az igazság kiderítését, a rendetlenségek, az igazságtalanságok szóvá tételét. Az ilyesmit nem nagyon szeretik az emberek, a hivatalok ... a hatalomban terpeszkedők, akiket érint, akiknek az érdekeit sérti egy-egy cikk, riport megírása. Pontosan tudtam/tudom, ennek köszönhető, hogy a barátaimon kívül évről-évre gyarapszik az ellenségeim/ellenfeleim száma is. Sosem számoltam, hogy évente hányan sértődtek meg, hányan kívántak a pokolba ... ami biztos, 25 év alatt egész rendes kis táboruk lehet.

Most viszont nagy bajba kerültem. Lehet-e a Vadászati Kulturális Egyesület elnöke – aminek nemrég megválasztottak – a magyar vadászat rákfenéje? Mit kell tennem, hogy a magyar vadászati kultúra régi és új hagyományait ápolni tudjam, mit kell tennem, hogy mindazt, amit az elmúlt években a vadászati kultúra terén elértünk, ne tudja miattam senki „lebombázni"?

Úgy gondolom, mindenekelőtt önvizsgálatot kell tartanom, végig kell néznem ezt a nyavalyás negyedszázadot, mikor züllesztettem igazán a magyar vadászatot. Lehet, hogy amikor zúzdába akarták küldeni a Nimródot, mert megírtuk, milyennek láttuk a plovdivi vadászati világkiállítást? Vagy amikor elkezdtem hirdetni, hogy nem jó megoldás a „demokratikus centralizmus", amikor mindent a budapesti központban dönthetnek el, amikor a megyék önállóságáért, a valódi és az egyéni vadászok érdekeinek védelméért küzködtem? Amikor kirúgtak a MAVOSZ-tól, magam sem gondoltam, hogy sikerül újra talpra állnom, vadászlapot alapítanom és a velem együttgondolkodókkal közösen egy olyan szervezetet létrehoznunk, amely lassan és akaratán kívül a magyar vadászat lelkiismerete, és amelyhez – nem véletlenül – egyre több kulturált, igaz vadász csatlakozik.

Emlékszem, 1991-ben még a szalonkázó barátaim sem hittek benne, hogy érdemes megszervezni az országos vadásznapokat, hogy szükség van a Magyar Vadászok Zászlójára, hogy ha jól kezeljük, nem csak rosszat ír-mond-sugároz rólunk a sajtó, hogy nem a tudományoskodással, a szakmázással, hanem egy-egy látványos-sikeres rendezvénnyel kell választ adnunk a közvélemény kérdéseire.

Tényleg én, mi züllesztjük a sokfejűségtől tétlenségre-mozdulatlanságra, a túlélésre és az egyéni érdekek által vezérelt „szedd meg magad" mozgalomra berendezkedett magyar vadászatot, ha bármit is szóvá teszünk? Nekem van a vadászathoz, a vadgarázdálkodáshoz kötődő, a vadászatból-vadászokból élő kft-m, bt-m, én szedem be és el mindenféle trükkel, büntetéssel, díjjal, vissza nem térítendő támogatással, hozzájárulással vagy netán kötelező krotáliákkal, nyomtatványokkal, stb. a pénzt?

Tettem én eleget a magyar vadászatért? Mit kellene tennem, hogy ne én legyek mégis a rákfenéje ... a fene egye meg.

Nem hiszik el. Nyolc hónapi vívódás után dr. Heltay és Pechtol a Vadászati Kulturális Egyesület előző elnökének levélben is megírták. A levél lényegét idézem: csak akkor fognak írásban együttműködési megállapodást kötni, *„ha a VKE hosszabb időn keresztül a gyakorlatban bizonyítani fogja, hogy a Vadászkamarával példamutatóan együtt tud működni".*

Jézus Mária! Tessék mondani, mit értsünk a „hosszabb idő" alatt? Hány ciklusra szeretnének berendezkedni az urak? ... és én, mint a VKE tudatlan rákfenés elnöke, milyen példát mutassak?

Ugye most már elhiszik, tényleg nagy bajban vagyok.

(Csak a barátaim kedvéért és megnyugtatásáért írom ide: nem hiszem, hogy a hátralévő néhány évemben meg fogok változni... legfeljebb a magyar vadászat szempontjából felejthető elvtársakkal ... bocsi' urakkal, majd az örök vadászmezőkön fogunk együtt vadászgatni.)

Abszolút tiszteletlenül

főszerkesztő

AZ APRÓHIRDETÉSEK TARIFÁI:
Az első szó 200 Ft, minden további szó 50-50 Ft + 25 % áfa. A hirdetéseket levélben, faxon vagy személyesen, minden hónap 10-éig szíveskedjenek leadni.

Ha bármilyen információra van szüksége, hívja a 06-60/327-280-as szerkesztőségi telefonszámunkat.

FEGYVER

MC 21 12-es sörétes, IZS 58 MA 16-os sörétes, ZKK 600 9,3x62 golyós fegyver eladó. Telefon: 06/20/965-4555

Eladó 1 db Merkel duplagolyós kal. 243. Win., 40x32-es Seadler távcsővel szerelve. Telefon: 06/29/337-005

Kahles Helia-S 2,2-9x42 fegyvertávcső gyári állapotban olcsón eladó, vagy nagyobb nagyítású bármilyen távcsőre cserélhető ráfizetéssel. Telefon: 06/73/413-311

Vásárolnék 16-os vagy 12-es külsőkakasos Tulát. Tóth László, 06/20/9127-096 napközben.

Eladó 12-es, külsőkakasos Tula. Telefon: 06/30/202-5698

Billenőcsövű 222 Remington 6x42 – távcsővel – gyári szerelékkel eladó vagy nagyobb kaliberre elcserélhető. Golyós puskát veszek. Telefon: 06/30/234-1139

Eladó 16-os BRNO bock puska. Telefon: 06/30/202-5698

Kahles Helia-S 8x56-os céltávcső eladó. Telefon: 06/30/235-0903

20/70-es kaliberű Merkel bock eladó. Irányár: 200.000 Ft. Telefon: 06/20/339-2718

Eladó külső kakasos, 16-os Ferlachi. Telefon: 06/30/9350-188

Eladó CZ-550 .243 Win. 8x56-os távcső szerelékkel, CZ-550.300 Win. Magnum 3-9x40 távcső szerelékkel, 12-es Benelli, Raf 123-as, öt csere chokkal. Telefon: 06/57/457-078

Eladó német Mauser svéd csővel, 8x57 JS schnelleres, Zeiss 6x42-es távcsővel, tokkal, 92 db lőszerrel. Műszaki vizsgája 2005-ig érvényes, ára: 167.000 Ft. Fég-16-os, fekvő csövű, 160 db lőszerrel, tokkal, 2002-ig érvényes műszakival, 47.000 forintért eladó. Telefon: 18 óra után: 257-2843

Csehszlovák vegyescsövű vadászfegyver 12/7x65-ös kal. eladó vagy 243-as golyós fegyverre cserélhető. Irányár: 200.000 Ft. Telefon: 292-1884

Csere! 3 éves, új állapotú, direkt elsütéses IZS vegyes csövű bockot – 308 Winchester/12-es sörétes – cserélnék, akár idősebb, gyorsítós vegyes csövűre. Golyós cső 222-estől felfelé, sörétes bármilyen lehet. Telefon: 06/20/9308-673

Európa bajnok sportlövő Feinwerkbau 601 tip. versenylégfegyver eladó. Irányár: 145.000 Ft. Telefon: 432-8883 munkaidőben, Fluck Zoltán

Merkel driling (lux) 7x65 R. 16/16 extrákkal, 2 db betétcső egyben vagy külön Swarovsky távcsővel 1,5x6x42 Suhl-i szerelékkel, egyedi tussal (tus + tár) eladó, vegyescsövűt beszámítok. Telefon: 06/30/9940-337

Eladó 2 db golyós vadászfegyver: Heym 9,3x62 kal. 6x42 Schmidt and Bender, valamint Sauer 200 Europa Luxus 243 W kal. 3x12x42 Schmidt and Bender céltávcsővel. Telefon: 06/20/939-1835

KUTYA

Hannoveri véreb kiskutyák, vadászó szülőktől, törzskönyvvel eladók. Telefon: 06/89/345-072

5 hónapos nyugat-szibériai lajka szuka többszörösen győztes, vadászó szülőktől eladó. Telefon: 06/20/9613-823

9 hónapos jagdterrier szuka, törzskönyvvel, oltva eladó. Nyitrai László, Jászapáti, Lehel u. 33. Telefon: 06/57/440-667

2000. 01. 01-én született drótszőrű német vizslák eladók. Apa HPJ, CAC kitűnő, ÖTV 1. díj - import. Anya CAC Klub győztes. Érdeklődni: Kurucz Zoltán 7131 Mözs, Telefon: 06/74/440-268

6 hónapos drótszőrű német vizsla kan, jó vérvonalból, vadászó szülőktől, oltva, tetoválva eladó. Ugyanitt kölyökkutyák előjegyeztethetők. Telefon: 06/96/282-153

Vadászó szülőtől szálkás szőrű kan tacskó kölykök oltva, tetoválva eladók. Telefon, 06/57/440-667, vagy levélben Nyitrai László, Jászapáti, Lehel út 33. címen.

Olasz-jugoszláv vérvonalú fehér-fekete Champion pointer kan fedez. Kölykei eladók. Pósteleki-Fürkész Kennel. Telefon: 06/60/461-090 Baukóné Bronzkoszorús Mestertenyésztő

Jagdterrier kölykök oltva, féregtelenítve eladók. Kalocsai István, 258-2897, 06/30/2211-130

Gházi-Kászim kennelben jagdterrier, szálkásszőrű tacskó és labrador kölykök, vadászó szülőktől eladók. Cím: Endre Károly, 7678 Husztót, Kossuth u. 5. Telefon: 06/72/498-683

Német import kantól és saját nevelésű szukáktól zárt, Hege-Haus vérvonalú kölyköket ajánlunk. A szülők 6 generációra visszamenőleg displasia mentesek, – tenyészküllemi minősítéssel rendelkeznek. Beau vagy Hege-Haus új import kan fedeztetésre rendelkezésre áll. Cím: Eppel János, 7143 Őcsény, Radnóti u. 13. Telefon/fax: 06/74/496-608

Vizslatanítást, munkavizsgára felkészítést vállalok. Mikola Géza 06/96/339-157 Győrújfalu

Fiatalon, eredményesen! Vadászkutyák képzése (fegyelmi, vadászati) képesség- és munkavizsgára való felkészítése. Baranyi Szabolcs, 06/30/9965-198

Vadászkutyák munkavizsgára, valamint vízimunka versenyre való felkészítését vállalom. Szénási János, 06/34/350-464

Kitűnő küllemű és munkateljesítményű szálkás szőrű tacskók előjegyezhetők a Von Alltenburger kennelből. Marosmenti-Rudifogó Miku Soma 2 x HPJ fiatal klubgyőztes, 2 x R. CAC, 5 x CAC, 2x CACIB, 2 x HFGY BOB D.K. Európa Kupa győztes, tenyésztésre javasolt kannal fedeztetünk. Telefon: Szarka: 06/30/9619-481

Drótszőrű német vizsla kölykök eladók. Kiváló adottságú munkavizsgás, aktívan vadászó szülőktől. Telefon: 06/30/9946-847, Horváth

6 hónapos rövidszőrű, német vizsla kan, kiváló adottságú, sporttársi áron eladó. Telefon: 06/30/9965-373

ÁLLÁS

Szakképzett hivatásos vadászt alkalmaznánk szigetszentmiklósi vadászterületünkre. Helybeliek, vagy közelben lakók jelentkezését várjuk. Levélcímünk: Szigetszentmiklósi Gazdák Vadásztársaság, 2310 Szigetszentmiklós, Rákóczi u. 73/c.

Kerek Erdő Vt., Ózd nagyvadas területre megfelelő végzettséggel rendelkező vadőrt keres. Érdeklődni: 06/48/472-562, 06/30/9837-915-ös telefonon, vagy levélben a 3600 Ózd, Búzásvölgy u. 19. címen.

Somogy megyei vadásztársaság felvételt hirdet, középfokú végzettséget igénylő hivatásos vadászi állás betöltésére. Alapfokú német nyelvtudás szükséges. Szolgálati lakást biztosítunk. Telefon: 06/30/9210-171

VEGYES

Keresek felújítás előtt álló, esetleg sérült Nivát, rendezett papírokkal. Telefon: 06/30/9711-660

Infratávcsövek, infrasugárzók, lézersugárzók, minitávcsövek eladók, megrendelhetők. Telefon: 06/30/205-3714

Dámszarvast vásárolnék hobbiból. Telefon: 06/30/9360-543

Mitsubishi Pajero, 2,3 TD rövid terepjáró méhésztől sürgősen eladó. Telefon: 06/30/947-3576

Eladó Suzuki Vitara JLX, 3 ajtós, 1993-as évjáratú, kitűnő állapotban. Irányár: 2.200.000 Ft. Telefon: 06/60/311-883 napközben.

Eladó ISUZU Trooper 4x4-es 2,3-as benzines 1986-os. Irányár: 780.000 Ft. Telefon/fax: 06/32/461-149, vagy 06/32/461-147

Aranyérmes őz, muflon, gímszarvas trófeákat, valamint háznál nevelt őzbakokat és vaddisznókat vennék. Telefon: 06/20/9314-754

Szécsény-Pósténypusztán eladó az Ipoly mentén fekvő eredeti, századelejei kúria. A főépület 150 nm (3 nagy szoba, étkező+konyha) + 2 fürdőszoba, + 80 nm beépíthető padlás. Továbbá 80 nm-es 3 helyiségből álló melléképület (vendégszoba, garázs, tároló) + 20 nm kerti lak + 37 nm boros pince. Az előkertben 12 db ős vadgesztenye, az épületek mögött 1 hektár földterület. A kúria felújításra szorul. Irányár 6 millió Ft. Telefon: 303-0193, 06/20/320-7356

Vadászok figyelem! Börzsönyben, Nagyorosziban 300 négyszögöles telek, építménnyel eladó 380.000 forintért. Telefon: 06/30/2603-606, 06/26/336-748

Vadászkönyvet Húsvétra! Könyvkínálatunkról ingyenes címjegyzéket küldünk. Diana Vadász-Horgász Antikvárium. 6900 Makó, Zrínyi u. 34. Telefon: 06/62/211-561, 06/62/213-680

Bakonyi kiváló nagyvadas társaságomat, vadászházzal, UAZ-zal, garázzsal eladnám. Telefon: 06/60/497-999

Nagyobb tételben csicsóka eladó, vadföld telepítéséhez. Irányár. 55.- Ft/kg. Telefon: 06/32/400-060, 06/20/995-8526

Fácán előnevelten, erdélyi kopó kölykök előleggel megrendelhetők a tenyésztőnél. Telefon: 291-4606

Oroszi Sándor szerző, szerkesztő és kiadó címén (1367 Bp., Pf. 129) 650 Ft-os áron kaphatók a következő kiadványok: Nadler Herbert: Vadásznapló, 1937, 1938, 1942, 1943. Oroszi Sándor: Erdészet-, vadászat- és természetvédelem-történeti tanulmányok. (Az öt kötet együttes megrendelése estén, ára: 2500 Ft)

Angol rendszerű fácánnevelő, fűtőegységgel, 12 egység eladó. Telefon: 06/89/345-026, 06/60/364-911

Eredményes vadászat Namibiában! Kísérő személy ingyenes, speciális ajánlat magyar vadászoknak. P.O.Box 80894 Windhoek Namíbia Telefon: 00264/62/549-001, fax: 00264/62/549-140, magyar nyelvű információ: 06/89/345-034, 06/60/364-911

Korongdobó gépet hobbi és parcours kivitelben, összecsukható magasleseket hordozható, kocsitetős, valamint famászós kivitelben rendeljen az INTERMAS Kft-nél, szárnyas, szőrmés, befogócsapdák minden méretben. Telefon: 06/66/321-151, fax: 06/66/441-029

Minden típusú terepjáró javítása 4 WD Center. Telefon: 06/30/992-1684

Kapcsolatot keresek magyar vadászokkal, csülkös vad vadászatára, esetleg bérletrészesedéssel, vadászterület átvétellel vagy lelövési lista vásárlással. A választ németül kérem. Joachim Mölih, Fahrstr: 9 56333 Winningen, Germany Telefon: 00/49-2606-962360, fax: 00/49/2606-962361

Vadásztatók, vadtenyésztők figyelmébe! Tenyésztőtől rendelhető: fácántojás, napos-előnevelt és kész vadászfácán, cseh törzsből, valamint napos vadkacsa. Telefon: 06/96/209-128, 06/30/9397-962

BALOGH FERENC

(1943–1999)

Feri elment!

Sokkal hamarabb, mint bárki gondolta volna, aki szerette, tisztelte, barát, családtag, rokon, ismerős.

Tavaly vettünk búcsút kedves halottunktól, akinek társaságunk nagyon sokat köszönhet. Több, mint két évtizeden át nem csak elnöke, igazi vezéregyénisége volt társaságunknak.

Testi bajok, munkahelyi problémák, rokkantosítás – átmenetileg kedvét szegték –, de még ekkor velünk tartott – Kevermesen, Komlón a Börzsönyben a Bakonyban – és igazi közös vadászélmények részese volt.

Az utóbbi években fáradékonyabbá vált, el-elmaradt, pedig nagyon szeretett köztünk, a közösségben lenni. Mindig a társaság motorja volt. Meglátásaira, ötleteire mai napig szükségünk lenne. Az új vadászati törvényért nem lelkesedett. Változásokat akart, de sok mindenben mást, másképpen. Az embernek, a közösségnek, a csapatszellemnek lényegesebb szerepet szánt volna az anyagiaknál.

Békés megye vadászati szakemberei, vezetői jól ismerték munkásságát. nem véletlenül kapta meg 1987-ben a Nimród érmet. Ezzel sohasem kérkedett. Minden kedves vadászbarátot megdöbbentett a halálhíre.

Kedves Ferikém!

Ott az örök vadászmezőkön biztos figyelemmel kíséred a kedves bakonyi-börzsönyi-komlói és természetesen a kevermesi és a Békés megyei vadászbarátokat, akik végtelenül sajnálják, hogy nem lehetsz közöttünk.

Istven Veled!

Dr. Cs. Tóth Zoltán
Vt. elnök

Elit vadászati szervezetté kíván átalakulni a Vadászati Kulturális Egyesület

Február 22-én Budapesten, a Vajdahunyadvár lovag-termében tartotta évi rendes és egyben tisztújító küldöttgyűlését a Vadászati Kulturális Egyesület.

A Központi Ügyvivői Testület beszámolóját **Tollner György** elnök ismertette a küldöttekkel. Elmondta, hogy **a VKE munkáját és tevékenységét csak részben ismerik el a hivatalos vadászati szervezetek.** Ismertette azt a levelet, amelyet a közgyűlés reggelén kapott meg faxon a védegylet és a vadászkamara főtitkárának aláírásával és amely a VKE tavaly június 15-én kezdeményezett együttműködési javaslatára ad elutasító választ. *(A témával a lap hasábjain foglalkozunk.)*

Tájékoztatta a közgyűlést arról, **hogy a VKE tavaly, az év végén kiadta a 4172. számú igazolványt,** viszont szólt arról is, hogy még nagyon sokan nem fizették be az idei tagdíjat. Annak ellenére, hogy a VKE folyamatosan figyelmet fordít taglétszámának növelésére, mégsem működik minden megyében területi szervezete.

Ezen változtatni kell.

Részletesen megemlítette azokat a tavalyi eseményeket, rendezvényeket, amelyekben a VKE közreműködött, amelyeket támogatott és amelyet önállóan rendezett:

– Már hagyomány, hogy a pilisi szalonka klubokkal közösen megrendezzük a szalonkanyitányt és az is hagyomány, hogy a Törley Pezsgőgyárral közösen kiírjuk a Szalonka Dublé Díjat.

– A VKE közreműködött a Millenniumi Vadászati Bizottság megalakításában, sőt a VKE elnöke lett a bizottság elnöke.

– Folytattuk az Országos Vadásznapok szervezőbizottságában a közreműködésünket, jogi képviselői és anyagi felelősei voltunk az országos rendezvénynek. Ötleteink, javaslataink alapján új arculatot kapott a vadásznap.

– Részt vettünk a Csergezán Pál Alapítvány kiállításának zsűrizésében, a VKE tagja, Németh János csontfaragó művész nyerte el a díjat.

– A „Magyar Vadért!" Alapítvánnyal közösen – az ezredforduló jegyében – irodalmi és képzőművészeti pályázatot írtunk ki.

– Annak ellenére, hogy sem a javaslatunkat, sem az észrevételeinket nem fogadták el, közreműködtünk a Magyar Nemzeti Vadászrend elbírálásában. (Ha felvetéseinkre nem kapunk érdemi választ, mérlegelni kell a kilépés gondolatát.)

– Bár még nem alakult meg, a VKE részt vesz az Egyed István Alapítvány létrehozásában.

Tollner György kitért a VKE „majálisok" értékelésére. Megállapította, hogy ezek a rendezvények csak részben érték el a VKE céljait, viszont nagyon költségesek voltak, ezért a rendezvénysorozat folytatása meggondolandó. Egyébként Gyenesdiáson (április 24.), Ménfőcsanakon (május 8.), Abonyban (május 22.), Dobozon (május 29.) és Sióagárdon (július 5.) volt a VKE-nek tavaly kiállításokkal, lövészettel, főzőcskével, baráti beszélgetéssel összekötött rendezvénye.

Tavaly a VKE nem vállalt extra feladatot a FeHoVa kiállításon, viszont annál többet a vadásznapok főrendezvényén a Hortobágyon. A Hajdu-Bihar megyei vadászokkal összefogva került sor egy trófea-, fotó-, képzőművészeti-, és a Hortobágyi Nemzeti Parkkal közös természetvédelmi kiállítás megnyitására.

A főrendezvényen **a VKE nevéhez fűződik az I.Vadászati Gasztronómiai Fesztivál, a „Vadászok bora" Országos Borverseny és a Vadászkürtös Fesztivál megrendezése.**

A VKE tavalyi rendezvény és kiállítás-sorozata Várpalotán ért véget, ahol több napon keresztül voltak szakmai programok és nagy sikere volt a képzőművészeti kiállításnak.

A tavalyi év történései között az elnök beszámolt a közgyűlésnek arról, hogy 1999-ben 77 arany, 41 ezüst és 55 bronz fokozatát adták át az egyesület által alapított Hubertus Kereszt kitüntetésnek.

Tollner György azzal zárta elnöki beszámolóját, hogy a **VKE gondozásában megjelenő Magyar VADÁSZLAP helyzete stabil,** a lap iránti érdeklődés folyamatosan erősödik, ugyanakkor azt is hangsúlyozta, hogy a lapban megjelenő cikkek és szerzőiknek véleménye nem kell, hogy azonos legyen a VKE álláspontjával, merthogy a lap szerkesztősége önálló, a cikkek megjelentetésébe nem szól bele a kiadó.

A küldöttek írásban is megkapták a VKE gazdálkodásának kimutatását, mely szerint **a tavalyi évet 2,6 millió forint veszteséggel zárta az egyesület.** A veszteséget részben a vadásznapi rendezvények (borverseny, gasztronómiai fesztivál, lövészverseny), másrészt a „majálisok" finanszírozása okozta, amely hosszabb távon várhatóan megtérül majd. Ezer forintra kerekítve 1999-ben 37,3 millió forint volt a bevétel és 49,9 millió forint a kiadás, melyből 10,6 millió forint a vadásznapi ráfordítások mértéke.

Az Ellenőrző Bizottság és az Etikai Bizottság beszámolójával együtt a küldöttek elfogadták a Központi Ügyvivői Testület éves beszámolóját, valamint a 2000-re tervezett költségvetést, tudomásul vették a teljes vezetőség lemondását, majd megválasztották a Jelölő Bizottságot.

A nyílt szavazással történő választáson – miután Tollner György nem kívánta jelöltetni magát és dr. Borzsák Benő sem vállalta az elnökséget – a küldöttek egyhangúlag **Csekő Sándort** – az egyesület alapítóját és a kezdet-kezdetétől általános alelnökét, elnökhelyettesét – választották meg három évre a VKE elnökének.

Az egyesület elnökhelyettese **Homonnay Zsombor** lett, aki korábban az Etikai Bizottságban tevékenykedett és – nem hivatalosan – az elnöki főtanácsadói tisztet is betöltötte.

A gazdasági ügyekkel foglalkozó alelnök **Mándliné Gutai Ilona** maradt, alelnöki rangban a Kulturális Tanács elnöke **Békés Sándor** lett, a tanács titkára dr. Faragó István maradt. Egyhangúlag választották meg a szervezési és nemzetközi kapcsolatok alelnökének **dr. Borzsák Benőt,** aki korábban a VKE ügyvezető igazgatója volt. A sport és propaganda ügyekért felelős alelnöknek **Gönczi Imrét,** az oktatásért és a Matula-programért felelős alelnöknek **Mészáros Ivánt** választották meg, akik az előző ciklusban is betöltötték ezt a tisztséget.

Változatlan maradt az Ellenőrző Bizottság, melynek elnöke **Faller István,** tagjai **Gaál Tamás** és **Kolláth József.**

Mivel a jelenlévők közül nem volt javaslat az Etikai Bizottság elnökének személyére, illetőleg a javasolt személyeket nem lehetett megkérdezni: vállalják vagy sem a tisztséget – a közgyűlés csak a bizottság tagjait választotta meg **dr. Bán István** és **Szekeres István** személyében.

Csekő Sándor elnöki „szűzbeszédében" elmondta, hogy elérkezettnek látja annak az idejét, hogy **a Vadászati Kulturális Egyesületet az igaz vadászok elit egyesületévé szervezzék át.** Ez az átalakulás az alapszabály megváltoztatásával jár majd együtt, ezért májusban-júniusban rendkívüli küldöttközgyűlés összehívását tervezi. Javasolta, hogy a tagnyilvántartást tekintsék át, **a nem fizető tagokat töröljék,** ugyanis a vadászati szervezetekkel kialakítandó kapcsolatokban – úgy tűnik – egyáltalán nincs jelentősége az egyesületi tagság létszámának. Javasolta továbbá, hogy új tagokat csak a VKE tagjainak javaslatára vegyenek fel, a felvételt nem Budapesten, hanem az adott régióban, a megyékben kell a tagoknak eldönteniük. Kilátásba helyezte, hogy 2001-ben a jelenleginél nagyobb összegű lesz a VKE tagsági díja, amelynek nagyobb része az ügyvivők rendelkezésére fog állni. Bejelentette, hogy a Központi Ügyvivői Testület határozata értelmében a **II. Vadászati Kulturális Konferenciát nem 2000-ben, hanem 2001-ben – összekötve a VKE fennállásának 10 éves jubileumával – fogják megrendezni.**

(Folytatás a 10. oldalon.)

FELHÍVÁS

A Vadászati Kulturális Egyesület és a Concorde Jagd 2000. április 20-áig fogadja el azoknak a VKE tagoknak a jelentkezését, akik vadászvizsgával már rendelkeznek és tagjai kívánnak lenni a most alakuló VKE-Concorde Elite Vadásztársaságnak.

A vadászati kultúrára, a vadászias viselkedésre-öltözködésre, valamint a vadászati etikára igen fontos hangsúlyt helyező – minden bizonnyal kizárólag igaz vadászokból álló vadásztársaság – egyelőre – terület nélküli, azért szerveződik, hogy kedvezményes hazai és külföldi vadászati lehetőségeket biztosítson tagjai számára.

A jelentkezést írásban, a belépési díj és a tagdíj befizetésének igazolásával együtt kell a VKE-hez eljuttatni. A belépési díj az alapító tagoknak 5 ezer forint, a tagdíj 2000-ben 12 ezer forint, amelyet egyösszegben, postai utalványon a Vadászati Kulturális Egyesület címére kell befizetni (1245 Budapest, Pf. 1209) A vadászati lehetőségekről és a tarifákról az alakuló közgyűlésen tájékoztatjuk a tagokat.

Az OMVK országos küldöttgyűléséről

Eredményes esztendőt tudhat maga mögött az Országos Magyar Vadászkamara – szögezte le bevezetőjében **dr. Heltay István** elnök az országos küldöttgyűlésen, március 7-én.

A kamara helyzete stabilizálódott – folytatta – és határozott arculatot építettek ki, mind a központ, mind a regionális szervezetei. A viszonylagos nyugalom azt eredményezte, hogy többet tudtak foglalkozni a szakmával, a vadgazdálkodással. Mindezek ellenére tovább keresik a két szervezet – az OMVK és az OMVV – egyesülésének lehetőségeit. A kamara ismét sikeresen oldotta meg a vadászjegyek kiadását és a felelősségi biztosítást, amelynek rendszere jó. Kiadták továbbá az évkönyvet és rendszeresen a „Cserkelő" című lapjaikat, amelyek kiadása meghaladta a 22 millió forintot. Az elnök a Kulturális Bizottságnak tulajdonítja, hogy lassan változik a közvélemény megítélése a vadászokat illetően, árnyaltabbá vált, noha akadnak még szélsőséges nézetek.

Imre János, a Felügyelő Bizottság elnöke egyebek között javasolta, hogy minden 6 milliós összegnél nagyobb kiadásnál vezessék be a versenyeztetést. A javaslatot a küldöttek elfogadták, de az összeghatárt 3 millió forintnál kérték meghatározni.

A beszámolókat és az idei költségvetést rövid vita után a közgyűlés elfogadta. **Fácányi Ödön,** a bizottság titkára ismertette a Vadászati Millenniumi Bizottság mintegy 60 millió forintos költségű terveit, amelyhez a kamara 8 milliós összeggel járul hozzá.

Ezután került sor a kamara Vadgazdálkodási Bizottságának megújítására, mert **dr. Bod Lajos** elnök, és **Kőváry Ferenc** bizottsági tag lemondtak tisztségükről. Új tagot kellett választani a Felügyelő Bizottságba is. Titkos szavazással a Vadgazdálkodási Bizottság új elnöke **dr. Sugár László,** tagja **Buzgó József** lett, a Felügyelő Bizottság új tagjává pedig **dr. Magyar Bélát** választották.

Bár a vezetőséggel együtt többen javasolták a kamarai tagdíj emelését, a javaslatot a küldöttek többsége elutasította. Ha nem is jellemző, de tájékozatlanságának akár üzenet értéke is lehet, hogy az egyik küldött ehelyütt tudta meg, hogy a kamara tisztségviselői **nem társadalmi munkában, hanem tiszteletdíjért** végzik feladataikat.

Somogyi Ferenc, Csongrád megye küldötte beszámolt arról, hogy a megyei elnökség vizsgálatot indított a nagy port fölvert zsiráflövő vadász ellen.

Rácz Gábor, a Pest megyei kamara elnöke megmagyarázhatatlannak tartja, hogy több, mint ezer vadász a határidőig nem váltott vadászjegyet, a tavalyi több, mint nyolcezerből.

Többen is fölvetették, hogy szükséges volna a különböző rendezvények programjait időben és témában is egyeztetni, mert az átfedések miatt sokan ezért nem tudtak egy-egy érdekes rendezvényen részt venni. Különös aktualitást ad az egyeztetés fontosságának, hogy a kétéves millenniumi program megvalósítása és sikere rendkívül összehangolt munkát követel. A küldöttek közül többen kérték a kamara vezetőségét a költségkímélő, takarékos gazdálkodásra, az anyagi források ésszerű, de hatékony fölhasználására. A kamara elnöke a vezetőség nevében mindezekre határozott ígéretet is tett.

H.

Igaz vadászokkal az új évezredbe

Olaszországban néhány éve a közélet megtisztítására „Tiszta kezek" – mozgalmat hirdettek, amelynek nagy sikere volt, mert jó néhány, hitelüket veszített politikus és közéleti személy belebukott. A magyar vadászok választások előtt állnak, véleményem – és mások véleménye szerint – ideje lenne hasonlóképp tenni, mint az olaszok, hogy megtisztuljon a magyar vadászatban, a magyar vadászati közélet is.

A múltat – még ha nem is politikai múltról van szó – nem lehet egy kézlegyintéssel elintézni vagy egy cinikus mosoly kíséretében annyival, hogy: Na és?

Tudnunk kell, hogy akik a képviseletünkben szólnak, érdemesek-e az „igazvadász" titulusra. Mert az igaz vadász viselkedésében, magatartásában, erkölcsi és etikai felfogásával és gyakorlatával példamutató... nem zsarolható és nem korrumpálható, nem az egyén, hanem a közösség érdekét nézi, „mellékfoglalkozásban" is.

Javaslatom, még mielőtt valaki félreértené: nem valaki vagy valakik ellen, hanem valamiért (!) tartom célszerűnek, ahogy ennek már a VKE februárban tartott évi rendes közgyűlésén is hangot adtam.

Kezdeményezés betartása, betartatása az öntisztulás első lépcsője lehet – s talán egy vadászati rendszerváltozásé is, amely a társadalomnak korántsem sikerült tökéletesen az elmúlt évtizedben.

Egészen biztos vagyok benne, hogy más súlya, egyáltalán értéke lesz egy írásban rögzített nyilatkozat után minden szónak és annak is, aki kimondja.

Aki pedig hallgat, azzal szintén nyilatkozik. Csak egy mondat az egész:

„Kijelentem, hogy vadászmúltamon folt nem esett, vadászati vagy ahhoz kapcsolódó jogszabálysértést nem követtem el."

Nem fog fájni…

dr. Faragó István

Újra fizetni fogunk?

Bár a vadászatra jogosultak az 1996. évi LV. törvény (Vtv.) 1997. március 1-jei hatályba lépése után fellélegeztek az autó-vad ütközések új szabályozásában bízva, azonban ennek immár vége. A Vtv. a Ptk. veszélyes üzemek találkozásával kapcsolatos szabályait rendelte alkalmazni ezeknek a baleseteknek az ügyében, s úgy tűnt, a bírósági gyakorlat is a vadászatra jogosultak számára kedvező irányt vett: az autósok sorra veszítették el a kártérítési pereket.

Most azonban új időszámítás kezdődik: az egyik elhíresült ügyben a Legfelsőbb Bíróság – 2000 februárjában felülvizsgálati eljárás keretében – hatályon kívül helyezte a másodfokon eljárt Komárom-Esztergom megyei Bíróság ítéletét és jóváhagyta a Komáromi Városi Bíróság elsőfokú határozatát, amely a bekövetkezett kár 90 %-ának megtérítésére kötelezte a vadászatra jogosultat.

Mivel ez a Vtv. hatálybalépése óta az első Legfelsőbb Bírósági döntés, precedens-értékűnek tekinthető, s a jövőre nézve meghatározza az autó-vad ütközésekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot.

Valószínűleg a fentiekkel is összefügg, hogy az időközben közhasznú társaságból átalakult Állami Autópálya-fejlesztő és Kezelő Részvénytársaság a múlt év őszén körlevélben kereste meg az azóta fizetővé vált M1-es autópálya mentén gazdálkodó vadászatra jogosultakat. A levél – jogi lényegét tekintve – felhívja a vadászatra jogosultak figyelmét, hogy kármegelőzési kötelezettségük van. Az ajánlat vadveszélyt jelző 30-40 ezer forintos közlekedési táblák, és több millió forintos vadvédelmi kerítések megépítésére szól. A „veszélyt" még nem mindenki érezte meg, jónéhány vadászatra jogosult nem is reagált a megkeresésre, a Legfelsőbb Bíróság ítélete azonban valószínűleg őket is rádöbbenti a mielőbbi közös fellépés szükségességére.

A VKE Komárom-Esztergom megyei szervezete 2000. február 21-én tartott részközgyűlésen dr. Faragó István megyei ügyvivő külön felhívta az érdekeltek figyelmét a problémára, és vállalta, hogy az OMVK megyei szervezetével együttműködve az érintett vadászatra jogosultakat tájékoztatják, és megpróbálnak érdekeik védelmében közösen fellépni.

F. I.

(A szerk. megjegyzése: Keressük azt a „legfelsőbb" jogászt, aki értelmesen megmagyarázza, hogy az állami tulajdonban lévő vad, ha a vadászterületen kívül autópályán autóval ütközik, miért a vadászatra jogosult felel az ütközésért? Az autópálya tulajdonosa, bérlője, használója stb. és az állam felelősége hol van?)

Konferencia Zalában

A Zala Megyei Vadásztársaságok, Vadgazdálkodók és Vadászok Szövetsége az első megyei Szakmai Vadászati Konferenciáját tartotta Zalaegerszegen, január 25-én.

Hajdú Tibor, a szövetség elnöke köszöntötte a résztvevőket, elmondta, a konferencia szakmai szerepén túl lényegesnek tartják a vadgazdálkodásban, vadászatban érdekeltek rendszeres párbeszédét.

Süle Lajos, az FVM Zala megyei Földművelésügyi Hivatal Vadászati és Halászati Felügyelőségének vezetője ismertette előadásában az új törvény szerint kialakult vadászati helyzetet a megyében: a 236 vadászterület közül 26 esetben a földtulajdonosi közösségek bérbe adták a vadászati jogokat, 10 vadászterületen maguk a földtulajdonosok gyakorolják a törvény adta jogaikat. Zömében azonban a régi vadásztársaságok bérlik továbbra is a területeket. Mivel az új törvény a szereplőket együttműködésre ítélte, a tulajdonosi közösségek és a vadászok között lényegesen jobb párbeszédre van szükség a magyar vadállomány értékének megőrzése érdekében. A megyében hat vadaskert, három dám és három vaddisznóskert működik. Végezetül felhívta a figyelmet a megye őzállományára, amelyben nagy lehetőség van és ezért nagyobb figyelmet érdemel.

Feiszt Ottó, a Zalaerdő Rt. vezérigazgatója, az országos vadászkamara alelnöke ismertette az erdőgazdaság területén folyó vadgazdálkodás és erdőgazdálkodás összehangolt munkáját, a mezőgazdasági és az erdei vadkár csökkentésének megoldásait.

A konferencia záró előadásában dr. Sugár László, a keszthelyi egyetem állattani tanszékének docense beszélt a vadászati oktatásról, a kutatásokról, és a vadegészségügy jelenlegi helyzetéről. Bővültek a lehetőségek az oktatás terén, de még így is szükség lenne például a vadászmesterek szakmai és jogi továbbképzésére.

Jelenleg az őzállomány minőségéről folyik vizsgálat a Zalaerdő Rt. egyik területén, és tervezik a gímszarvas bikák mozgásának, vándorlásának megfigyelését a Zalai Gímszarvas Alapítvány segítségével.

Az előadásokat hozzászólások követték, szó esett például a róka túlszaporodásának a megfékezéséről, s hogy a veszettségnél szinte nagyobb gondot jelent a róka rühösségének a gyakorisága, elterjedése.

P. G.

SIKETFAJD

(TETRAO UROGALLUS)

ILLUSZTRÁCIÓ: MESZLÉNYI ATTILA

A fajdfélék (Tetranidae) családjának legnagyobb testű faja a siketfajd, amelynek több népi neve is ismert: vadpáva, süketfajd, fekete madár, vadkakas. Erdélyben a románok hegyi kakasnak nevezik. Európában több alfaja él, a törzsalak a Skandináv-félszigeten, Finnországban és az Orosz Föderáció európai, északi részein található. A siketfajdnak a T. u. urogallus alfaja Erdélyben, az egész Kárpát-vonulaton, s annak egyes nyúlványhegységeiben él. Legnépesebb az állománya a Hargitán, a Máramarosi-, a Kelemen-, a Görgényi-, a Csíki-, a Brassói-, a Háromszéki- és Szebeni-havasokban, és a Retyezátban. Megtalálható a Nyugati Szigethegységben, a Gyalui- és Bihari-havasokban is. Az Alpokban csak ezer méterig fordul elő, ellenben a Fekete-erdőben, a Vogézekben, a bajor-, szudéta-, cseh- és szlovákiai erdőkben ennél magasabb fenyves régiókban is otthonos. Népes állománya él a Baltikumban, Fehéroroszországban, Lengyelországban, de egyes alfajai megtalálhatók Angliában, Skóciában, az Ibéria- és a Balkán-félszigeten is. Állománya a Kárpátok erdélyi vonulatán és annak nyúlványhegységeiben mintegy tízezerre tehető, azonban a Hargitán és a Radnai-havasokban 100 hektáronkénti állománysűrűsége mindössze egy példány.

A siketfajd Közép-Európában, így Erdélyben és a Tátra-vidéken a különböző fenyvesek régióiban él, ezekhez kötődik. Székelyföldön igazi élőhelye az őslucfenyvesek birodalma, amelyekben egészen a felső határig, az 1200-1700 méter magasságig is otthonos. Az áfonyás részeket részesíti előnyben, ritkán a fenyves-bükkös területen is észrevehető, főleg amikor a nyári kirándulók szeme előtt nagy szárnycsapásokkal burran föl.

A siketfajd esetében az ivari kétalakúság a színezetben és a madár nagyságában is szembetűnő: a kakas nagytestű, acélkék-fekete-színű gavallér, míg a tyúk annál sokkal kisebb, színezete is hamupipőke szerűen szerény. A kakas testsúlya 4-6 kiló, testhossza 92-108-, farok hossza 32-28-, szárnya 40-45-, csőre 3,2-3,9 centiméter. A csűd (7-8 cm) , az ujjak tövéig tollazott. A csőre erős, feltűnően hatalmas, 4,5-5 cm hosszú. A kakas lábujjain télen ún. „dürgőlemezek", vagy „hólemezek", hótalpak jelennek meg, ezek a vékony szaruképződmények a süppedő hóban történő járást segítik elő. Nyáron, száraz időben elkopnak, de a következő télre újból kinőnek. A kakas nyoma nagyobb a tyúkénál, feje és torka matt fekete, s a szakáll-szerű fekete tollak főleg dürgéskor föltűnőek. Háta, szárnyai barnás-feketések, melle és nyaka sötétkékes-zöldes, fémesen csillogó. szárnyának fehér foltja, a „tükre", és a szeme fölötti csupasz, vörös bőre, „rózsája" különösen szembeötlő. Szétterített, legyezőszerű sötét farktollán a fehér foltok is emelik a kakas megkapó szépségét. Farka, amely 18-22 kormánytollból áll, lekerekített, fekete, de a tollak tövén fehéres rajzolat látható. A szem fölött finom apró tollakból álló vörös szemöldökfolt található. A dürgéskor elhullatott tollai és hullatéka árulkodó jelei jelenlétének, főleg ha a „dürgőfa" alatti talajt hó borítja. Szép színezete miatt nem hiába nevezték el a siketfajdot vadpávának a székely erdőt járók, viszont a tyúkra ezt a jelzőt már nem használják, hiszen azok színezete egyszerű. Hátán, szárnyán és mellén a rozsdabarnás szín uralkodik, azon fekete és fehér harántsávok és pettyek láthatók. A tyúk hasi része világos, piszkos-sárgás. Farka nem legyezőszerű. Testének oldalai világosak. A tyúk testhossza 64-70-, szárnya 30-35-, farka 19-21-, csűdje 5,5-6-, csőre 3,5-4 centiméter. Testsúlya 3-4 és általában 30-40 %-kal kisebb a kakasénál. A fiatalok a tojóhoz hasonlítanak, de a kakasok valamivel sötétebben árnyaltak.

A siketfajd többnejű, de évközben nem kedveli fajtársainak közelségét. A dürgéskor azonban többfős csapata figyelhető meg. Életkorát 8-12 évre becsülik. Az életkorára utal a torkán lévő, szakállszerű toll, amelynek hossza az évek múltával egyre nő. Minél idősebb a kakas, annál vastagabb és görbébb a csőre. A 7 évesnél idősebb kakasok csőrén, annak felső és alsó vonulatán egy állandóan hosszabbodó mélyület képződik.

A siketfajd jól lát és jól hall, igen figyelmes, és csak a dürgés alatt közelíthető meg. Élőhelyét messzire nem hagyja el, ha csak meg nem zavarják, csak párzási céllal húzódik nagyobb távolságra. Előző évi dürgőhelyét megtartja, erre is alapozzák a vadászatát. Tápláléka: fiatal korban hangya és annak bábjai, ízeltlábúak, giliszták, férgek, majd rátér a növényi eredetűekre, a tűlevelűek rügye, fiatal hajtásai, levelei, fűvek, lágyszárú növények és azok magvai, valamint az erdei bogyók, s különösen az áfonya. Zúzájában sok emésztőkavics halmozódik fel. Fészkét a földön, az aljnövényzet alá, gödrökben kaparja, azt tollakkal, száraz, puha növényi részekkel béleli ki. Kezdetleges fészkébe 8-10 sárgás-barna foltos tojást rak, melyek 57-40 mm méretűek. Csak a tyúk kotlik és egyedül neveli csibéit. A költési ideje 26-28 nap. A kikelt csibék a kotlással hamarosan élelem után indulnak, első táplálékuk főleg a hangyabáb, amelyet a tyúk kapar ki a bolyból.

Párzása az előjátékból és a tulajdonképpeni dürgésből áll. A Déli-Kárpátokban április 15-25., a Keleti-Kárpátokban és a Hargitán április 25.–május 5-8. között történik. Erre az időszakra esik vadászati idénye is, amely április 1-jétől-május 15-ig tart. A tyúk lövése szigorúan tilos! A Hargitán dürgőhelyei ezer méter magasságban vannak, ide gyakran csak havas meredélyeken lehet feljutni. Erdélyben fán és talajon egyaránt lőhető. A kakas dürgése több strófás, amely „kaszafenésből" és csattogásból, majd a „köszörülésből" áll. Ez utóbbi alatt a kakas szemét behunyja, ilyenkor lehet jól belopni, nagy óvatossággal és figyelemmel. A megismétlődő köszörülések közt a vadász mereven, moccanás nélkül álljon. A köszörülés alatt kell „beugrani" a kakast. A dürgőfára késő délután, estefelé figyelni kell a beszállásokat és ha biztos, hajnalban lehet puskavégre kapni. Kisebb kaliberű golyós fegyver ajánlott. Trófeaként a fajdkakast többnyire dürgőhelyzetben tömik ki, de külön a fejét, nyakát és bögyrészét is szokták fatáblára montírozni, természetesen a kiterjesztett, legyezőalakú faroktollak díszes koszorújában. Húsa jó, enyhén fenyőízű. Ellenségei az orvvadászok, vadmacskák, a hiúzok, a farkasok, a rókák, és nyusztok.

Kászoni Zoltán

Bélyegsarok 28

Kittenberger Kálmán afrikai vadász- és gyűjtőútjain számtalan nagyvad és madár életét tanulmányozta, gazdag anyagot gyűjtött a Magyar Nemzeti Múzeum részére. Életútját nyomon kísérhetjük útirajzaiban. 1981-ben hét értékből álló, izgalmas bélyegsorozattal ünnepeltük születésének 100. évfordulóját. A sorozat Afrika jellegzetes vadjait – gepárd, oroszlán, leopárd, orrszarvú, nagy kudu, afrikai elefánt – ábrázolja, záróértékén portréja és az MNM látható.

Elit vadászati szervezet

(Folytatás a 7. oldalról.)

Így több idő marad a konferencia előkészítésére, minden megyében megrendezhető a vadászati kultúráról, az etikáról szóló disputák-fórumok sorozata.

Az Etikai Bizottság beszámolójában Békés Sándor javasolta és a közgyűlés elfogadta, hogy **az új évezred első évét nyilvánítsák a Vadászetika Évének.**

A májusi közgyűlésre halasztották dr. Faragó István és a Komárom-Esztergom megyei VKE tagok javaslata fölötti szavazást. A javaslat ugyanis arról szól, hogy a VKE szervezze meg és indítsa be a „Tiszta kezek" mozgalmat, **csak olyan vadász kerülhessen bármelyik vadászati szervezetben tisztségbe, aki nyilatkozik arról, hogy eddigi tevékenysége-viselkedése nem ütközött jogszabályba, etikai vétségbe.**

(Részletesebben lapunk más helyén olvashatnak a javaslatról.)

A beszámoló vitájában **Mészáros Iván** (Pest megye) javasolta, hogy tegyen többet a VKE annak érdekében, hogy ismét legyenek vadászjelöltek és a VKE szervezzen olyan tájékoztatókat, amelyen a kezdők elsajátíthatják a vadászias szokásokat, a viselkedés etikai normáit.

Lovász Sándor (Békés megye) az önálló vadászati múzeum megalakításának ismételt napirendre tűzését vetette fel, amelyre Tollner György válaszolt, miszerint dr. Zoltán Attila előterjesztésében alakulóban van egy alapítvány, amely mögött külföldi tőke mozog és amelynek dr. Tóth Sándor a szervezője.

Kászoni Zoltán (Budapest) javasolta, hogy a VKE alapítsa meg Erdélyben is a regionális szervezetét és a Központi Ügyvivői Testület is tarthatna ott kihelyezett ülést.

Fódi Pál (Pest megye) felvetette, el kellene érni, hogy a VADÁSZLAP előfizetése legyen egyöntetű a vadászok számára, **Homonnay Zsombor** (Budapest) a VKE egyik fő feladatának a vadászok közérzet-javítását tekinti, hogy a Védegyletben és a Vadászkamarában is eluralkodjék a „kölcsönös jóérzés".

Szekeres István (Jász-Nagykun-Szolnok megye) egy apró technikai finomságra hívta fel a figyelmet, az újabb szériánál vegyenek vissza a Hubertus Kereszt aranyfokozatának fényéből.

Takács Viktor (Vas megye) jelezte, hogy megindult Szombathelyen egy televíziós magazin szerkesztése, amelyhez szponzorokat keresnek és számítanak a VKE televíziós egyéniségeinek a segítségére.

Bősze András, a VKE főkönyvelője javasolta, hogy a tagdíj és a VADÁSZLAP előfizetési díja legyen ugyanaz, ennek előnyeit részletesen is ismertette.

A küldöttgyűlés egyhangúlag fogadta el a 2000-re szóló 2700 forintos minimális tagdíj mértékének megállapítását, valamint a Hubertus Keresztek árának 10-20-30 ezer forintra történő emelését. Szintén egyhangúan szavazták meg, hogy a VKE rendezze meg Visegrádon az első idényzáró szalonkavacsorát és vegyen részt a szalonkázó vándordíj alapításában.

MIÉRT ÁPRILIS 15.?

Az új vadászati év nyitányát – az erdei szalonka kora tavaszi vadászatán kívül – a májusi őzbakidény adja. Hazánkban az idénykezdet első két-három hetében kerül terítékre az érett, kimagasló értékű trófeát viselő bakok kétharmada. E vadászati hagyomány alapját az őz biológiai –, illetve ezen belül agancsfelrakási ciklusa és a vadászathoz ekkor jellemzően kedvező *időjárási és terepi körülmények* együttesen adják. Továbbá az, hogy az „apróvadas" jellegű vadászterületek vadgazdálkodói jellemzően az őzbak bérvadászati bevételéből finanszírozzák az apróvad-gazdálkodás júniustól megnövekvő kiadásait.

A közép-európai térség jelentősebb *őzállományaival* rendelkező országok az őzbak vadászat idénykezdetét a fenti megfontolások mérlegelésével szabályozzák.

Hazánk földrajzi elhelyezkedése kedvező feltételeket biztosít ahhoz, hogy az őzbak vadászati idényének kezdete – a kimagasló minőség megőrzésének elsődlegességét változatlanul szem előtt tartva – a már hosszabb ideje megszokott május 1-jei időpontról április 15-ére kerüljön.

A változatást az a gyakorlati tapasztalat támasztja alá, hogy különösen a legjobb őzállományaink átlagos teleken megfigyelt kedvező áttelelése együtt mutatkozik meg a jó agancsfelrakással és a korai tisztítással. Az állománykezelés szempontjából rendkívül szerencsés, hogy az agancs korai letisztítása éppen az érett, elejthető – azaz a hat évesnél idősebb – bakok jellemzője, ezáltal az agancs tisztítottsága április második felében jó támpontot nyújthat a szakszerűtlen elejtések elkerüléséhez is.

Ugyanilyen jó eligazítást nyújt ebben az *időszakban az őzállomány tavaszi* vedlése is. A szőrváltás előrehaladásának korosztályi sorrendje azonban az agancstisztítás sorrendjének éppen a fordítottja, azaz a fiatalok, illetve középkorúak már április elejétől-közepétől megkezdik és május elejére zömmel be is fejezik a vedlést, míg az érett, vagy *idős bakoknál csak április utolsó harmadától*, május elejétől szembetűnő a szőrváltás.

Ebben az időszakban az érett, legjobb bakok területfoglalása már kialakul, jól számbavehetőek, ugyanakkor a leginkább kímélendő középkorú *bakok ekkor még* a telelő csoportjaik közelében mozognak, vagy az önálló területeiket igyekeznek megkeresni, megtartani.

Az őzbak vadászati idénye tehát olyan értékes két héttel bővül, amikor az alapos, szakszerű válogatást a felsorolt általános ismérvek nagyban elősegíthetik és mellettük a terület növényborítottsága sem akadályozza a vadászatban megkövetelt gondosságot. Összegezve, a vadásztatás során nagyobb biztonsággal és eredményességgel lehet kielégíteni a jelentős bérvadászati igényeket.

Az agrárkormányzat az így számbavett érveket áttekintve adott utat a vadgazdálkodók széles körétől származó idénymódosító kezdeményezéshez, és reményekkel tekintünk a változtatás kedvező hatására olyan felelősséggel is, hogy ezzel az őzbak vadásztatásának szakszerűségét segíthettük elő.

Bögre András
tanácsos, FVM vadgazdálkodási és halászati főosztály

Vadászat mikrofonnal

Vadászlap tudósítója – ez az egy, amire soha sem készültem. Igaz, ugyanez a televízió esetében sem jutott eszembe. Sportoltam, muzsikáltam, verseket írtam és az igazság bajnokaként ügyvédi pályára készültem. Mikor rájöttem, hogy az a pálya nem egészen arról szól, amiben én hiszek, újságíró lettem, magyar-angol szakos diplomával. Már ekkor élt bennem a vadász-szenvedély. Csak éppen nem puskával, hanem tollal vadásztam – híres emberekre. Az amatőrök bátorságával egy külföldi úton jelentkeztem egy világfórumra, ahol huszonévesen olyan „trófeákat" gyűjthettem be, mint Fridrich Dürrenmatté, Peter Ustinové, Szabó Istváné, Nerman Maileré, karnyújtásnyira kávéztam Marcello Mastroiannitól és Claudia Cardinaletól. Emiatt figyelt fel rám a televízió, felkértek hát, győri tudósítónak. A hírek mellett változatlanul megmaradt a trófeagyűjtő szenvedély, csak most már a mikrofon lett a fegyver. A hírességek vadászata vitt az MTV Exkluzív című műsorához. És amikor meghívást kaptam az első hazai szalonkafesztiválra, amelyet ráadásul úgy hirdettek, mint a vadászatok vadászatát, különlegességet, ami különleges embereket vonz, tudtam, ott a helyem. Az a nap számomra totális pánikban telt el, amikor kiderült, hogy Bodrogi Gyula és Koncz Gábor is lemondta a részvételt. A vadászoktól megtudtam, hogy Oszter Sándor is vadászik. Mivel ő győri, a mamája megadta a telefonját, rávettem, hogy a kedvünkért üljön be az autójába és nézze meg a szalonkásokat. A műsor szerencsére nem maradt színész nélkül. Aztán mikrofonvégre kaptam több vadászt és teljesen megváltozott a véleményem a vadászatról. Olyan rajongással beszéltek erről a csodás madárról, olyan szeretettel mondták el, mit érez a vadász, amikor végre a tavasz az erdőbe hívja, hogy eldöntöttem, a vadászatra is kimegyek. Gyönyörű volt hallgatni szürkületkor a madarak kórusát. Kísérőnk az égen egy pontra mutatott, azt mondta, ha ott megjelenik egy csillag egy csapásra néma lesz az erdő. Úgy lett. Akkor értettem meg, mennyi mindent nem ismerünk a természetről, mennyi időt fecsérlünk élettelen tárgyakra az élet helyett, akkor tanultam meg tisztelni a vadászokat. Az pedig már természetes volt, hogy amikor az ajándékba kapott Vadászlapban felfedeztem, hogy nincs győri tudósítójuk, felvettem a telefont. A fegyverem még mindig csak a toll és a mikrofon, de a természetben azóta sokkal többet járok. Hiszem, hogy a vadászat ügyét tollal és mikrofonnal is jól lehet szolgálni.

Pió Márta

Széllel szemben

1961. október 23-án születtem Pécsett, de nem emiatt lett október 23-a nemzeti ünnep. Azt mondják, ha az ember erdőben vagy erdő közeli házban nevelkedik, és ráadásul a családban több vadász is van, megpecsételődik a sorsa. Úgy gondolom, ezt a bélyeget hordom magam is, hiszen nehéz lenne feledni a gyönyörű gyerekkort, ami bizonyára a legtöbb ember életében meghatározó. Nagy és erős a kötődésem a szülőföldhöz, és ez a ragaszkodás a korom előrehaladtával mindig erősebb lesz. Megfogott a Mecsek, ez a gyönyörű és változatos baranyai táj. Itt élek, itt nevelődtem vadásszá. Mindig büszke voltam arra, hogy Baranya megye évtizedek óta bizonyos fokig szellemi központja a magyar vadászatnak. Az, aki egy kicsit is fogékony arra a sok gyönyörűségre, ami a vadászatot körülveszi, legyen az irodalom, képzőművészet vagy zene, az a baranyai régióban ezt mindig megtalálhatta. Voltak és vannak nagy elődök, akik a megyében a kulturális életet mindig fenntartották, de ha ők nem lesznek, ha az öregek elfogynak, akkor nekünk kell továbbvinni az „ügyet". Talán ez késztetett az első cikkek megírására, talán az, hogy ne hagyjuk elfelejteni, eltemetni azokat az értékeket, amelyek még ma is a kezünkben vannak. Talán az, hogy a vadászok tudjanak arról, hogy van ormánsági szarvas, hogy van vadászkutyás sport, vannak vadászok, akik festenek, írnak és névtelenül dolgoznak a magyar vadászatban. Úgy érzem, be kell mutatni, hogy vannak a szakmájukat igen magas szinten űző hivatásos vadászok, akik már régen eljutottak „Európába", mégis nap mint nap be kell bizonyítaniuk, hogy „széllel szemben" is lehet… Talán azért írogatom a cikkeket, mert könnyű baranyai tudósítónak lenni, hiszen még mindig annyi szép dolog van a vadászatban, és ha ezeket nem írhatnám le, úgy is kikiabálnám.

Agyaki Gábor

TÉLI GYERMEKEMLÉKEK

A hideg téli napok lassan telnek és ez próbára teszi a vadállományt. A jó erdésznek, vadásznak kötelessége segíteni az állatokat, például etetőt készít, és eledelt rak bele. Az az öröm ért minket, hogy részt vehettünk az etetésen. A Csemői Általános Iskolából indultunk január 21-én az erdőbe. Az erdő szélén már látni lehetett két kis őzgidát a mamájukkal. Bent az erdőben nyulat is láthattunk. Sőt, még egy gatyásölyvet is észrevettünk, amint felszállt egy fáról, felrepült a magasba és ott körözött. Vezetőnk, Dombos Bandi bácsi, az erdész elmesélte nekünk, hogy bár vicces ennek a madárnak a neve, mégis veszélyes lehet az apró rágcsálókra, kis állatokra nézve. Onnan kapta a nevét, hogy bár térdétől ennek is csupasz és pikkelyes a lába, de a toll ránőtt, és ettől úgy néz ki, mintha gatyája lenne.

Az etetőhöz érve azt láttuk, hogy ahol a kukorica ki volt szórva, rengeteg nyom volt. A legtöbbet őzikék hagyták, de volt ott nyúl, fácán és rókanyom is. Levettük az autóról a kukoricát, vödörbe öntöttük, és szétszórtuk az etetőhelyen. Ezt a munkát, amelyet nagyon szívesen és örömmel csináltunk, Illés bácsi vezette, aki csemői vadász. Elmondta, hogy azért kell etetni az őzikéket, hogy könnyebben átvészeljék a telet. Rossz rágondolni is, hogy milyen lehet a hó alól kikaparni a megszáradt füveket és azt enni ebben a hidegben, míg mi a meleg ételt esszük és jó meleg szobában vagyunk. Persze a vad ehhez van szokva és a jó meleg szobában meg sem tudna élni, de azért sok elpusztulna, ha a vadászok és erdészek nem etetnék őket.

Ezután felmászhattunk két magaslesre is, majd Illés bácsi segítségével elvihettük az élelmet a következő tisztásra. Jól agyonfagyva, de boldogan értünk haza az etetésből. Mi most voltunk először, de volt köztünk, aki már a decemberben megtartott „Vad-Karácsony" alkalmából is kint volt az erdőn vadat etetni. Akkor Illés bácsival és Szalai Imre bácsival voltak kint az osztálytársaink. Kár, hogy egyszerre csak ennyien jöhetünk, de az erdőt nem szabad felverni nagy zajongással, és aki nem jól viselkedik, az ki sem jöhet.

Ezeket a szép élményeket annak is köszönhetjük, hogy tanár nénink, Kalmár Tiborné Marika néni megszervezte nekünk ezeket a természetjáró délutánokat.

Czakó Ildikó és **Szalisznyó Lilla**
5/b. osztályos tanulók

TÜNDÉRI KOVÁCSOLÁS

Vannak valóban kisdolgok és vannak nagyok, de igazán nem mondható – szerencsére – hétköznapi esetnek, ha egy hivatásos vadászt rókalövésért a rendőrségen följelentenek. Az „ismeretlen tettesnek" a nyomozó rendőr mégis egyenesen a lakására megy, kihallgatja és erről elkészül a papírmunka. Történt mindez a Csorna melletti Tündértó Vadásztársaság területén és az „ismeretlen tettessé" előléptetett hivatásos vadász Kovács Csaba (31) volt, aki a századvégig, tavaly december 31-éig, keményen, havi bruttó 30 ezer forintért volt díjazva. A vélelmezett cselekmény pedig december 29-én esett meg, így a rendőrség viszonylag hamar leállt a forró nyomról, és tényszerű megállapítást nyert a vadőrnek a rókával szembeni fegyverhasználatának a jogszerűsége. Egyébként Kovács Csaba heves rókázási hajlamainak megfékezésére a vadásztársaság részéről már több eredménytelen kísérlet is történt, mert egész egyszerűen nem tudott parancsolni sem az ujjának, sem a rókáknak, lévén szenvedélyes kotorékozó. Másfelől rendelkezett erdészeti és faipari szakközépiskolával és külön hivatásos vadászképesítéssel is, 1997-től. Történt azonban ezt megelőzően más is, amely elég nagy port vert a szemekbe. Kovács Csabát ugyan arra a hétre szabadságra küldték, de tavaly november 23-án Csonka Imrét egy szarvasbika borjúval ajándékozta meg a kiszámíthatatlan vadászszerencse... A kiszámíthatatlanság ez esetben főként abból állt, hogy Kovács még azon éjjel „megálmodta" a lövését, amelyet másnap helyszínelt. Volt hó, húzásnyomok igazolták álmát és senki nem volt beírva. Később a vadászati felügyelővel és a rendőrséggel viszonylag hamar megfejtették a talált nyomokat, és a vadásznál – miután nem volt sok értelme a tagadásnak – megkerült a fej és a bőr is. Hivatkozott a szerencsésből ezúton pechessé vált vadász arra, hogy bejelentette az elnöknek és különben is kellett a hús a vadászvacsorára. Mindezeket később dr. Csáti Jenő elnök is megerősítette. Így aztán jogosulatlan vadászat miatt a megyei felügyelőség 100 ezer forint bírsággal és vadászjegybevonással díjazta a mutatványt, első fokon. Ezt a tettes megfellebbezte és lapzártáig a másodfokú határozat nem készült el.

Kovács Csaba az alakulástól, 1997-től „lubickol" a Tündértóban, amelyben bizonyára akadnak jó és rossz tündérek egyaránt. Kötöttek vele határozatlan időre szóló „vadtenyésztő" beosztást megjelölő szerződést, amely a mai napig érvényes, mert nem bontották föl. 1998 júliusában – miért, miért nem – mindezek ellenére aláírattak vele egy 1999. július 1-jéig érvényes munkaszerződést is anélkül, hogy az előzőt fölmondták volna. Az események zajlása után közölték vele, hogy szerződését nem hosszabbítják meg, január 1-jével keressen új munkahelyet. Kért segítséget ez ügyben a megyei kamarától, kapott is két levelet, amelyben részletesen ismertették jogait, megküldték a vonatkozó jogszabályokat. Végül maga fogadott ügyvédet, mert az alkalmazásának ideje alatt semmiféle járandóságot nem kapott meg, noha a szerződésben mindezeket a munkáltató vállalta. Summa summárom, az ügyvéd számításai alapján több mint félmillió forint jogos követeléssel indul a munkaügyi per, mert – mondanunk sem kell – az ügyvéd által kezdeményezett egyezkedési fölhívás pusztába kiáltó maradt.

Személyes találkozásunkkor szolgálati naplójával, valamint egy sor egyéb írásos „alátámasztással" jelent meg munkanélküliként a családos fiatalember.

– Egy percig se gondolja, hogy egyéni sérelmeimmel akarom itt traktálni, de szerintem esetem korántsem egyedülálló. Nemcsak a rókákért izélgettek, kaptam én írásbeli figyelmeztetést azért is, mert éjszaka megkezdtem egy sebzett bika keresését. Nem vártam meg, míg reggelre befülled. Be kellene kereteztetni, mert igazi trófea… Születési hibám, hogy nem vagyok sem süket, sem vak. Egyébként nehogy azt higgye, hogy egy életre elegem lett. Tag vagyok egy másik társaságban és bízom abban, hogy találok majd rendes helyet magamnak. Ígérte a kamara is. Ez a hivatásom, a szakmám, és lesz ez még másképp is. Biztos bennem is akad hiba, senki nem tökéletes. Mesterem bölcs vadgazdálkodási irányítása többnyire arra szorítkozott, hogy írásban kiadta a kaszát, majd bevételezte… Mit mondjak? Számomra az egész vadászat, vadgazdálkodás egészen másról szól. Ennyi. Legyen elég, ha annyit mondok, hogy ez a bikaborjú csak egy bukta. Nézzen ide! – nyúl a zsebébe – itt vannak a tavalyi szarvas krotáliák, fölhasználatlanul. Ezeknek az elmúlt idényben három bikában, három tehénben és két borjúban kellett volna lenniük. Az őzekről már ne is beszéljünk… Most már számomra más nincs, a bíróság eldönti jogos-e a követelésem, vagy sem. Érdekes módon azonban utódomnak mindjárt tudtak magasabb fizetést adni. A tagságunk számára a vadászat errefelé egyébként havi száz forintos „áldozattal" jár.

Ennyi volt a hivatásos vadász története. A másik „olvasat" dr. Csáti Jenő elnöké, aki szívélyesen fogadott, egészen az első kérdésemig, amely így szólt: – Miért rúgták ki a Tündértó egyetlen Kovácsát? – Szó sincs kirúgásról, egyszerűen lejárt a szerződése, és nem hosszabbítottuk meg. Higgye el, én vadőr párti vagyok, de ebben az esetben részleteiben sem Önnek, sem másnak nem indoklom meg a döntésünket. Annyit azért mondhatok, hogy nem voltunk megelégedve a munkájával.

– Betartják Önök a vadászatra vonatkozó szabályokat, előírásokat? Végtére is elnökként Ön a felelős a társaság jogszerű működéséért…

– Túlnyomó többségében betartjuk, és ha akarnék, sokat tudnék mesélni Önnek vadőrünk viselt dolgairól, aki ahelyett, hogy két kézzel dolgozott volna, a felügyelet meghosszabbított kezének képzelte magát. De hagyjuk ezt. Van nekünk gondunk elég, a területhatárokkal, az önkényes kijelölésekkel, egyebekkel… Visszatérve a kérdésére egyébként Kovács Csabának az idejövetelekor nem volt meg az előírt képesítése, azért írtuk be a „vadtenyésztő" beosztást. Később, amikor megszerezte, minősítettük át vadőrnek, meghatározott időre szóló szerződéssel. A jogosulatlannak mondott vadászat és a fölmondás között pedig semmi összefüggés nincsen, egyébként is nekem az illető másnap rögtön szólt telefonon, tehát nem akarta ellopni.

– Játsszunk el a gondolattal: tűzbe tenné Ön a kezét bárkiért?

– Nem erről van szó, és az azért enyhe túlzás volna. Nem játszunk. Ha per, legyen per, de ez a követelés, a ruházatot és egyéb fölszerelést illetően, még a felét tekintve is irreális. Majd a bíróság dönt, és azt – ha jogerős lesz – elfogadjuk. Maradjunk ennyiben…

Mi mást is tehetnénk, az igazságszolgáltatás malmai – amint tudjuk – korántsem őrölnek a szél sebességével. Ha az ügy véget ér, és esetleg lesznek mindannyiunk részére levonható következtetések, ígérjük a témára visszatérünk. Annál is inkább, mert az igazság érmének csak a jogerős ítéletig lehet két oldala.

Homonnay Zsombor

VIHAR A BALATON-PARTON

Mindent tisztázni szándékozó politikusok, függő és független szakértők meghívásával kibővített közgyűlést tartott Balatonlellén a Kunffy Lajos Vadásztársaság, február 26-án.

A társaság a megyében és megyén kívül egy meglehetősen nagy port fölvert belviszályról híresült el. Mindezek néhány közjáték előzményéről lapunk hasábjain is beszámoltunk. Az 1997-ben területhez jutott társaságot tízezer hektárral a terület jelentősebb földtulajdonosai hozták létre. Nem kis szerepet vállalt ebben Andrassovits Jenő, akit – bár vadászvizsgával nem rendelkezett – titkárrá is választottak. Később fölvették tagjaik sorába a jelentős társasági vagyonnal rendelkező egykori somogytúri vadászokat. A társaság – az előhaszonbérlet jogintézménynek kivédése miatt – megbízási szerződés alapján gyakorolja a vadászati jogot. Néhány különféleképpen magyarázott dolog miatt a vezetőség összetételét a tagság többségi szavazata alapján megváltoztatták, így kikerült Andrassovits is. Az új vezetőség nagy elánnal látott munkához és elmondásuk szerint sikerült anyagilag stabilizálni a helyzetet, nullszaldósra földolgozniuk magukat. A 20 milliós kiadáshoz ugyanennyi árbevételt tudtak elkönyvelni, végtére is a társaság non profit szervezet, ami bejön, azt a területre költik, azaz visszaforgatják. Természetesen akad, aki nem egészen így gondolja, de a többségi szavazattal elfogadott alapszabály szerint minden lényegi kérdésben a szavazatok száma a döntő. Aki annak idején elfogadta, aláírta az alapszabályt, annak számára kötelező a többségi döntés, sőt illik tiszteletben tartani. Talán soknak tűnik a magyarázat, de manapság mindezek korántsem természetesek, mert mindenki azt tartja a demokrácia vívmányának, hogy csak azokat a szabályokat tartja be, amelyik számára kedvező. Az egyesületi fegyelemnek, a közös célnak, amelyért az egész alapszabály született, egyesek számára (divatos szóval) több olvasata van. Így aztán egy magukat többségi tulajdonosnak képzelő tagsági ellenzék alakult ki. A közgyűlésen hallottak szerint mintegy 1500 hektáros területtel a tízezerrel szemben. Széles körű „fölvilágosító" munkát is végeztek tisztán nem látható szándékkal, megkeresve a legkülönbözőbb fórumokat, képviselőket, politikusokat, felügyeleti szerveket a maguk által alapított társaság fölbomlasztására. Egyebek között a szintén többségi szavazattal jóváhagyott saját vadászati szabályzatuk sem tetszett, mert azt mondták, nekik másoknál több vadászati lehetőség jár, mert nagyobb a földjük. A társaság fölajánlotta, hogy a földjeiken a vadkárelhárító vadászat alatt kizárólagos és korlátlan lehetőségeket kapnak, de akkor nem fizetik az esetleges vadkárt. Azonnal visszaléptek…

A helyzet azonban az, hogy erre a közgyűlésre sem jött el közülük senki. Így aztán nem is derülhetett ki: mit is akarnak egyáltalán és tulajdonképpen? A közgyűlés rendben, a beszámolók meghallgatásával folyt. Nem is ezzel akadt a tagságnak gondja, hanem – ahogy fogalmaztak – a meg nem jelent és ellenük intenzív aknamunkát végzőkkel. Bár a költségek fedezéséhez továbbra is szükség van a vadászati lehetőségek bizonyos számú értékesítésére, a fegyelmezett tagság önmérsékletére, végül olyan javaslat született, hogy aki jelentősebb összeget hajlandó áldozni a vadászörömeire, a külföldiek részére biztosított „megélhetési" kontingenst ennek arányában csökkentik. Jött is több szándéknyilatkozat ebben az ügyben a vadászmesterhez. Bár néhányan nem rejtették véka alá a szakadárokról kialakult önálló véleményüket, a közgyűlés fegyelmezett voltát, kulturált hangnemét mindezek nem befolyásolták. Munkájukat elvégezték, csak éppen azok a dolgok nem tisztázódtak minden kétséget kizáróan, amelyre ehelyütt kísérletet tettek. Nem rajtuk múlott….

H.

A szalonkákról tudni illene

A szalonkavadászokat ért támadások a szalonkák életmódjának egyre célratörőbb kutatására sarkallják a francia vadászklub (CNB) tagjait. A madarakat a gyűrűzéssel foglalkozó tagok – kutatók – ismerik legjobban, ők tudják, hol találhatók a szalonkák. Az eredményes gyűrűzéshez, befogáshoz rendszeres élőhely kutatást kell végezni. A szalonkák tartózkodási helyét néhányszor tíz négyzetméteres terület pontossággal kell meghatározni, mert csak így van esély a kis távolságba dobható hálóval a befogásukra, majd gyűrűzésükre. A gyűrűzők adatainak összegyűjtése és feldolgozása az 1998/99-es idényben nagyban hozzájárult az élőhelyek sajátosságainak feltárásához. A kedvező élőhelyek ismerete újabb lehetőséget ad a szalonkák védelmére is. Minden gyűrűzéssel foglalkozó kutatócsoport egy képes kérdőívet kapott, amelyet az eredményes gyűrűzés után kellett kitöltenie. A terepre, növényzetre, talajra, annak fajtájára és víztartalmára vonatkozó kérdéseken kívül rögzíteni kellett a meteorológiai adatokat is (napos, felhős, esős, ködös idő, szél iránya, erőssége), összesen 120 kérdésre kellett válaszolni. A kutatóknak a szalonkák tartózkodási környezetét még egy 1:25 000 léptékű térképen is be kellett jelölni és a helyszínről fényképet is kellett készíteni.

A beérkezett ezernél több kérdőív fontosabb megállapításai az alábbiak voltak:

– Az egy hektárnál nagyobb, bomló szerves anyagokban gazdag marhalegelő a legkedveltebb táplálkozási hely.

– Jó, ha a legelő közelében nagyobb erdő, facsoport vagy fasor van, ahol számára kedvező búvóhelyet talál a szalonka.

– A terület lejtése kisebb tíz százaléknál, közel vízszintes.

– A legmagasabb növények, fák, bokrok magassága nem haladja meg a tíz métert.

– A talajt borító lágyszárúak magassága a 15 centimétert nem haladja meg.

– A szalonkák tartózkodási helye közelében gyakoriak a vaddisznótúrások.

– A talaj nedvességtartalma jelentős, de nincs telítve vízzel, azaz a talajból a víz a levegőt nem szorítja ki, de helyenként kisebb pocsolyák előfordulhatnak, optimális a 60-70 százalékos talajvíztartalom.

A szalonkák tartózkodására nincsenek jelentős hatással az alábbi jellemzők:

– Közeli vízfolyás, patak vagy csermely.

– Uralkodó széltől védett domboldal.

Tisztázásra szorulnak még a következő fontos kérdések, mint a lágyszárúak fajai, a talaj összetétele stb. A további kutatások célja a madarak tartós megfigyelése, életmódjának minél alaposabb felderítése. A végső cél természetesen gyakorlati: a szalonkák szaporodásának elősegítését célzó feltételek megismerése, majd kialakítása, és hatékony védelmük.

Fluck Dénes

Tiltás vagy szabályozás Svédországban

Több szenvedélyes szalonkavadász kereste fel szerkesztőségünket azzal a hírrel, hogy az EU csatlakozást követően bizonyára betiltják a húzó szalonka vadászatát, mert Svédországban is ez következett be. Nos, szokás szerint csupán a hír egy része igaz. Nem a teljes betiltásról van szó, hanem a kora nyári időszak alatti védettségről.

A svéd kormány visszavonta az eurázsiai erdei szalonka szezoneleji vadászatának engedélyezését. Korábban a svéd törvények ugyanis már június utolsó hetétől tették lehetővé az erdei szalonka vadászatát. Miután Svédország 1995-ben tagja lett az EU-nak, a csatlakozást követően betiltották a szezoneleji vadászatot. A vadászok igen erőteljes lobbyzásba kezdtek, minek hatására a svéd kormány úgy határozott, hogy 1997 áprilisától kétéves próbaidőre újra engedélyezi a nyár eleji vadászatot. A vadászok fenntartották azon álláspontjukat, hogy az erdei szalonka vadászata hagyományőrző időtöltés, ugyanakkor a madaraknak csupán elenyésző részét ejtik el a vadászati idény alatt. Ezt követően a SOF (Svéd Madárvédelmi Egyesület), a WWF (Világ Vadvédelmi Alapítvány) és a Svéd Természetvédelmi Társaság panaszt nyújtott be az EU-nál, miszerint a szalonkavadászat engedélyezése megsértette az EU madarakra vonatkozó előírásait (Birds Directive) és ez veszélyes precedenst jelent a szabályokat megkerülő kivételekre. Időközben az EU számos felhívást intézett a svéd kormány felé, hogy változtasson a törvényeken. A SOF 1998-ban tiltakozó szavazatokat gyűjtött országszerte és azokat egy szándékosan összetört puskával együtt, petíció formájában elküldte Stockholmba, a Mezőgazdasági Minisztériumba. A Svéd Vadászati és Természetvédő Szövetség tavaly áprilisban egységes és végleges törvénykezést követelt a szalonka nyári vadászatának engedélyezése ügyében. Felmérésükben kimutatták, hogy 1997-ben 115 ezer, míg 1998-ban 102 ezer szalonkát lőttek. Ez mintegy négyszer több a korábbi adatoknál, jelezve ezzel azt, hogy a populáció jelentős részét elpusztították. Természetesen ehhez tudni kellett volna azt, hogy mennyi volt a populációlétszám évenként. A SOF eközben levélben fordult a mezőgazdasági tárcához és lobbyzott minden olyan politikusnál, hivatalos képviselőnél és egyéb személyeknél, akik egyetértettek a faj nyár eleji vadászatának betiltásával. A kormány hamarosan belátta, hogy a vadászat további engedélyezése megsérti az EU madárvédelmi előírásait, ugyanakkor beláthatatlan következményei lehetnek a svédországi erdei szalonka populációra is. Az erdei szalonkák vadászidénye ebben az évben augusztus 21-én veszi kezdetét.

Kiss Gábor

TÜSKE

SZALONKÁZÁS ZSEBIBABÁVAL

Az ember mindig tanul(-hat)…, csak mindig egy másik szaklapot kell a kezébe vennie…

Már azt hittem, lerágott csont, de tévedtem. Mégiscsak van új a Nap alatt, lehet újat írni az erdei szalonkáról (Scolopax rusticola) és a vadászatáról. Hivatásos vadász létemre zavarban vagyok:…hogy én eddig ezeket nem tudtam, ez szégyen! Több, mint harminc éve szorongatom a puskám agyát szalonkahúzásokon, de álmomban sem gondoltam, „Hogyan csalogassuk az „erdők királynőjét"? Ám Z. A. megtanít rá. Meg bizony, ha belepusztulok is – a harsány hahotázásba –, akkor is! Kétszer is megnéztem, mert nem a Lúdas Matyi című vicclapban, hanem a Nimród márciusi számában jelent meg az írás, méghozzá Z. A. tollából. Pedig esetleg lehetnének ott is vadászok a szerkesztők között. Hogyan tudta mégis azt a sok szamárságot becsempészni egyetlen szakcikkbe?

Amikor először elolvastam, csak annyit tudtam nyögni: Jézusom! Mert akárhogy is vesszük, ezek mégiscsak szaklapban jelentek meg. Ilyenek a magyar vadászok? … dühöngtem, de aztán elmúlt a mérgem.

Áh, nem, Z. A. csak viccel, a cikket más újságban jelentették meg… vagy pedig Z. A. soha életében nem járt szalonkázni, és fogalma sincs a dolgokról! Igaz, ebben az országban nem ő volna az egyetlen, aki olyasmibe avatkozik, amihez nem ért.

Vajon egyedül találta ki, vagy „súgott" valaki,… és így üzött gúnyt belőle?

Amiket megtudhatunk: A „királynő" csalogatását vele együtt kevesen ismerik és gyakorolják, amint a cikk végén tanulhatjuk *„egy kis (10-30 cm-es) sípoló (»zsebi« gumibabával, vagy gumiállatkával; a közepét először könnyedén, majd erősebben benyomva."* (Óh Diana ne hagyj el, mert azt a Nimród már megtette!) Ezek után mit kell tenni a *„madzaggal nyakba akasztható szalonkasíp"*-pal, pláne, ha egy *„féltékeny hím jön be"* nagy hangon *„csicseregve"*?! Elképedésünk és vadászizgalmunk akkor hág a tetőfokára, amikor *„a tojó hívására berepülő kakas* (idegen nyelvtudását fitogtatva – megjegyzés tőlem) *„ecs-ecs" hangon szól."*

Az sem lehet utolsó vadászélmény, amikor látjuk: *„a pisszegve repülő tojót több kakas is egymást szurkálva körültáncolja"*, azután sorsot húznak, hogy melyikük kövesse *„fojtott kurrogással"* a hőn szeretett nőt. És ez még nem elég, mert utána, mindnyájan bizonyára elmennek skandináv lottót játszani…

Itt a vége, „kurrogj" véle, vagy esetleg sűrűn „oak-oak"-olj!

Dúcz László

Tisztelt szalonkázó vadászbarátunk!

Ezúton van szerencsénk Önt, kedves családját és barátait értesíteni, hogy Visegrádon, a Sirály étteremben **2000. április 30-án, 19 órától** megrendezésre kerül az első

IDÉNYZÁRÓ SZALONKAVACSORA.

Azoknak a kedves társaságoknak, akik messze vidékről érkezvén tisztelik meg a Vadászati Kulturális Egyesületet, egész hétvégére tudunk fegyvertelen, de kulturális programokat ajánlani.

Programajánlat:

A hétvégére – kimondottan a Visegrádra érkező szalonkavadászok és kíséretük részére – kinyitják a Fellegvár kiállításait – köztük az erdészeti-vadászati kiállítást – meg lehet tekinteni a királyi palota termeit és „lehullik a lakat" Salamon tornyáról.

Aki északról közelíti meg a történelmi várost, érdemes megállnia Esztergomban a bazilika és a kincstár kincseinek megtekintésére. A délről érkezőknek a szentendrei kiállításokat ajánljuk, ahol 14 múzeum között válogathatnak.

Visegrádról egyébként igazán kellemes kirándulás hajóval átruccanni Nagymarosra, ahol Kittenberger Kálmán szobrán kívül a Dunakanyar festői hegyvonulataiban is gyönyörködhetnek a látogatók.

Visegrádon a Hotel Silvanus, a Hotel Vár, a Honti-, és a Cseke panzió áll a vendégek rendelkezésére. Ezenkívül kb. 40 fizetővendégszoba közül lehet választani.

Szállásfoglalás: Visegrád Tours (2025 Visegrád, Rév u. 15. Telefon: 06/26-398-160 Telefax: 06/26-397-597)

A szalonkavacsora programja:

Érdemes lesz pontosan érkezni a vasárnapi idényzáró szalonkavacsorára – különösen azoknak a szalonkariogatóknak, akik még nem élvezhették az erdők királynője jól elkészített étkeit –, ugyanis 19 órakor lehullik a lepel arról az asztalról, amely a szalonka krokót, valamint a szalonkafalatok kóstolóját kínálja. A szalonkafalatokhoz a „Vadászok bora" Országos Borverseny '99 szalonka kategóriában díjnyertes borait ajánljuk.

Minden bizonnyal több asztalnál pezsgők is fognak durrogni, ugyanis 20 órakor adjuk át az idei Szalonka Dublé Díjakat, amely – mint tudott – egy láda Törley pezsgő.

... és ezt követi első alkalommal a Pilisi Szalonka Vándordíj átadása, amelyet dr. Farkas Ádám szobrászművész, a Képzőművészeti Főiskola szobrász tanszékének vezetője készített el..., amelynek költségeit a Pilisben szalonkajegyet váltók, a pilisi szalonkaklubok, a Pilisi Parkerdőgazdaság Rt. igyekszik kiegyenlíteni és amelyhez a vacsorán résztvevő valamennyi igaz szalonkavadász támogatását is várjuk.

A kis ünnepség után a cserkelésben megfáradt, lesen csúzt szerzett sorstársainknak fölszolgáljuk a vacsorát, amelynek menüje:

– Tárkonyos vadragu leves
– Vegyes vadász-tál, amely egyaránt tartalmaz halat, vadat és szelíd jószágokat ... sülve, főve, fűszerezve és kellőképpen körítve.
– Nem marad el az édességek serege sem és áldozhatunk Bacchusnak – Gambrinusnak is. (Valamennyi díjnyertes „Vadászok bora" a vendégek rendelkezésére áll..., sőt távozáskor vásárolhatnak is belőlük.)

Az első idényzáró **szalonkavacsorán a vadászoknak kötelező a vadászias öltözék viselése...,** s ha netán otthon maradna a nyakkendőjük, az új divatnak megfelelően Németh János csontfaragó művész és Marek József ötvösmester szalonkás „nyakmantyúiból" vásárolhatnak az étterem előterében. A képzőművészetet ezúttal Török András Mátyás szalonkás festményei képviselik.

A gyomor megnyugvását követően a lábakat vesszük célba, a '60-as években Sopronból indult, aztán a fővárosban és külföldön is nevet szerzett és az elmúlt években ismét együttjátszó NAUTILUS együttes profi zenészei fogják táncra serkenteni a szalonkavacsora férfi- és hölgyvendégeit.

Pihentetőnek Stohl András és művésztársainak kis előadását hallgatjuk majd meg, az előadásnak egyetlen témája van: a szalonka.

Akit az álom sokáig elkerül és Fortunával is barátságot kötött, az a tombolajátékon is szerencsét próbálhat, hiszen éjfél előtt közel félmillió forint értékű nyereményt sorsolunk ki.

...és aki nyert – aki nem... egyformán magával viheti a Vadászati Kulturális Egyesület reprezentatív ajándékát, ami remélhetően valamennyi vendég tetszését megnyeri majd.

Az első idényzáró szalonkavacsorán személyenként 4700 forint a részvételi díj, amelyet – a bejelentkezést és asztalfoglalást követően – a Vadászati Kulturális Egyesület irodájában személyesen (Budapest, V. kerület Honvéd u. 8.) csekken vagy átutalással lehet április 20-áig befizetni.

Telefon és fax: 06-1-331-4368

E-mail: vke.vadaszlap@mail.matav.hu

Vadászüdvözlettel:

Csekő Sándor
a VKE elnöke

TRÓFEÁK A DOROTHEUMBAN

A patinás osztrák aukciósházban, a Dorotheumban régi hagyomány a vadászfegyverek és -kellékek árverezése. Legutóbb azonban az újdonság erejével hatott, hogy mintegy félszáz vadásztrófea is kalapács alá került, melyek többsége el is kelt. A szépen preparált állatfejek között ugyan többségben voltak az egzotikus afrikai szafarik dekoratív emlékei, azért a jó öreg európai fauna is képviseltette magát. Az elkelt tételek között tallózva, igen gyönyörű darab volt egy faragott pajzsra montírozott vaddisznófő agyarral, mely 2200 schillingért cserélt gazdát. Egy muflon fejének díszes fa – pajzsát faragott tölgyfalombokkal is ékesítették. Miközben a nyolctízéves szarvasagancsok iránt nem volt nagy kereslet igen jutányos árfekvésük ellenére, addig egy kőszáli kecskebak fejéért pontosan 5 ezer schillinget fizettek ki. Elárvereztek még többek között antilop, impala, afrikai vízibivaly, dám, pávián, valamint egy másfélméteres kafferbivaly preparátumot is. A szárnyasok közül egy ágon ülő karvaly, egy vadkacsa, egy fatörzsön kiterjesztett szárnnyal trónoló szürke gém és egy nyírfajd kelt el igen gyorsan, míg a szarka nem kellett senkinek. A kisállatok viszonylag mérsékelt számú és színvonalbeli kínálatuk ellenére sem voltak kelendőbbek. Így megmaradt a borz, a hermelin és a sziklatalapzaton kiegyenesedve figyelő mormota kisplasztika. Talán majd legközelebb, hiszen a licitálók népes serege nemcsak a vadászat szépségeit élvezi, hanem a trófeagyűjtés is boldoggá teszi.

Kiss Gábor

AMC

EGYÜNK JOBBAN – ÉLJÜNK JOBBAN

MIT JELENT AZ ÖN SZÁMÁRA AZ AMC?

Az **AMC** sokoldalú főzőrendszere az egyetlen olyan rendszer a világon, mely lehetővé teszi a víz hozzáadása nélküli főzést és a zsiradék hozzáadása nélküli sütést, gyorsfőzést, gyorssütést, pirítást, átsütést, tálalást és különböző kombinációkat.

Tehát az **AMC** felbecsülhetetlen mértékben hozzájárul a táplálkozási kultúra javításához és ezzel együtt az **EGÉSZSÉG** megőrzéséhez.

A VAD és EGYÉB ÉTELEK ízletes, egészséges elkészítéséhez 5 praktikus módszert ajánlunk:

1. Kíméletes saját párában történő főzés, mellyel megőrizhetők az életfontosságú vitaminok, ásványi anyagok, nyomelemek és rostanyagok.

2. A húsok zsír nélküli sütésével ropogósabb, ízletesebb és mégis puhább, szaftosabb az étel, a kalóriatartalma minimális.

3. Kevesebb só felhasználásával megőrizzük az eredeti ízeket és az ételek frissességét.

4. A zárt térben történő főzéssel az ételtápanyag dús, zsírszegény és élvezetesebb lesz.

5. Az **AMC** főzőedények mindennapos használatával időt, energiát és pénzt takaríthat meg.

PRÓBÁLJUK KI EGYÜTT a kedvenc ételeinek elkészítését az **AMC** edényekben.

AMC BELVÁROSI BEMUTATÓTEREM
1067 Budapest, Csengery u. 82.
Tel.: 353-4529; 06-30/242-4732

A SZALONKACSOKOR

Helyesebben, a szalonka meghatározott tollaiból készülő bokréta. – Ünnepi kalapdísz. Hagyománya (családomban) messzire nyúlik vissza. Nekem 1967 tavaszán, életem első szalonkájából édesanyám „kötötte" (ragasztotta) az elsőt... „mert nagyapád is így szokta"! Azóta minden tavaszon ezzel teszem emlékezetessé az elsőt. Így emlékezem nagyapámra és anyámra- szép szokásainkra.

Akkoriban (és örvendetesen ma egyre inkább) nagy becsülete volt e madárnak és vadászatának. Nagy ünnep volt kopogtatásra meghívást kapni, vagy ilyet rendezni. (A kopogtatás, – német szóval klopfolás –, kisebb nagyobb hajtást jelentett, kifejezetten szalonkára.) Természetesen a baráti körben húzásra is nagy divat volt járni. Aki pedig az első szalonkáját felvehette, jogában állt az idényben az ünnepi kalapdíszszalonkacsokrot kitűzni. Így aztán templomba menet, városba kocsizva a vak is messziről láthatta mi fénylik a kalapon!

Feketeszemes hátfedőtollakból válogassunk

A gyöngytollak a faroktollak alatt vannak

A két kis „legyezőt" hátul is rögzítsük

A kilógó tollbegyeket vágjuk le

A kész legyezők egymásra helyezve újabb szalagdarabbal fixálhatók

A kopogtatásra érkező vendégeknek pedig csak a kalapjukra kellet nézni, és ha a bokréta nem volt – nagyapámnál –, kötelezően a legjobb helyekre kellett állítani őket. A lőtt madarakat, már a hajtás ideje alatt a házba kellett szállítani (szigorúan felcédulázva) és a család asszonya, leányai (anyám is) sorban „kötötték" (pecsétviasszal ragasztották) a csokrokat. A késői ebédre ott kellett sorakozniuk, – kis fenyőtörettel a pohár mellett – az ünnepi asztalon. A duplára lőtt páros szalonkákból készülhettek a legszebbek, a legdúsabb bokréták. Nagy ünneplés volt ilyenkor és persze tréfálkodás is. A duplázónak (a dublélövőnek) az asztaltól kiállva telt pohárral a kezében kellett a szigorú zsűri előtt elbeszélni, elmutogatni hogyan is jöttek, miként lőtt, s hogyan estek a madarak. A feladat rengeteg „buktatót" rejtett! De főként, nevetni lehetett a gyomorgörcsig. Tavalyi bokrétát kitűzni, Istenkísértés volt! Szezon után kalapon tartani (enyhén szólva) nem illett. (Volt persze ebből is ravasz tréfa, épp elég. Egyszer majdnem párbaj is!)

A kalapra gombostűvel tehető fel a csokor

A kis csokréta maga, éppoly szerény, mint szeretett madarunk, de éppoly gyönyörű is! Elmésen találó a dürgő madárra, (annak legyezővé terített farokdíszére emlékeztetett)

A kicsiny legyező háttere a fekete szemes, szárnytő melletti, barna hátfedő tollakból készül. (6-8 db, mindkét oldalról). Elébük kerülnek (kicsit alább, s szűkebben) a gyöngytollak. Ezeket a faroktollak alatt találjuk. Világos karamellbarna, szürkén cirmolt kis pihe tollak ezek, melyek csücskén, vakító fehéren „gyöngyök" ragyognak. Általában 3-4, de idősebb madáron ritkán 5-6 is akad. (Csak a teljesen „érett" hófehér gyöngyösöket számítva.) Ezeket a gyöngytollakat igazítjuk és ragasztjuk amazok elébe-legyezőszerűen, és kész is.

Mint mondtam, gyönyörű kis portéka a kalaphoz simulva. Nagyon sokan megirigyelték már. Amerre csak jártam szalonkázáson, szívesen kötöttem mindenkinek, ha kérte. Ha pedig kérdezte is, el is mondtam mindezt.

25 esztendőn keresztül gyanútlanul, magánügyként hordtam tavaszonta az ünnepi jelzést. Mígnem 1993-ban Erdélyben, Sepsiszentgyörgyön az utcán, idős, bottal járó bácsika integetett rám kalapjával, széles mosollyal: „Látom, édes fiam, nagy szívbéli ünneped van!" – majd látva szájtátós bizonytalankodásomat folytatta is: „No, de iszen kalapodon szalonkabokréta van! Nem-e? S húzáson lőtted-é vagy botoláson?" (A botolás=kopogtatás vagy klopfolás.)

Örömöm, meglepetésem határtalan volt! Azóta az „én hagyományomról" erős gyanúim vannak, mégpedig hogy az mindannyiunké. Bár egy kezemen meg tudom számolni azokat, akik ismerték e szokást, merhogy írásos nyomát, említését sehol nem találtam. (Vajon hány és milyen szép magyar hagyományunk tűnt le hasonlóan, örökre!?)

Akárhogy is van – vagy volt – akinek tetszik, bátran hordja e kalapdíszt. Ki tudja, hányunk nagyapjának, dédapjának emlékére, szokásuk szerint.

Bornemissza Péter

Mire szabad vadászni?

Áprilisban: erdei szalonka (10-éig), őzbak (április 15-étől)

Májusban: őzbak – vaddisznó koca (50 kg zsigerelt súly felett) – vetési varjú fészektelepeken is.

Egész évben vadászható: vaddisznó kan, süldő, malac – üregi nyúl – róka – pézsmapocok – nyestkutya – aranysakál – mosómedve – dolmányos és vetési varjú – szarka – szajkó.

Az 1996. év LV. törvény paragrafusai értelmében **vadászni csak a csillagászati napkelte előtt egy órával kezdődően és a csillagászati napnyugta után egy óráig szabad. Éjszaka a vaddisznó és a róka vadászatának kivételével tilos a vadászat. Éjszakai vadászatnál a fényszóró használatát a vaddisznó által okozott vadkár elhárítása vagy megelőzése céljából, különösen indokolt esetben a hivatal engedélyezi. Tilos a vad elejtésénél elektronikus optikai, illetőleg akusztikai eszközt használni. Továbbá: a vadászat gyakorlása során tilos az öntöltő sörétes vadászlőfegyverben egyidejűleg 3 darab lőszernél többet tartani.**

ÁPRILIS
Tavaszhó, avagy Szent György hava

A hó napja	A hét napja	A Nap kelte	A Nap nyugta	A Hold kelte	A Hold nyugta	Fázisa h m
1.	Szombat	5 23	18 14	4 13	14 27	
2.	Vasárnap	5 21	18 15	4 42	15 35	
3.	Hétfő	5 19	18 17	5 08	16 45	
4.	Kedd	5 17	18 18	5 34	17 57	● 19 12
5.	Szerda	5 15	18 20	6 00	19 10	
6.	Csütörtök	5 13	18 21	6 28	20 25	
7.	Péntek	5 11	18 23	6 59	21 41	
8.	Szombat	5 09	18 24	7 35	22 55	
9.	Vasárnap	5 07	18 25	8 18	– –	
10.	Hétfő	5 05	18 27	9 10	0 04	
11.	Kedd	5 03	18 28	10 09	1 06	D 14 30
12.	Szerda	5 01	18 30	11 16	1 59	
13.	Csütörtök	4 59	18 31	12 27	2 43	
14.	Péntek	4 57	18 32	13 39	3 20	
15.	Szombat	4 55	18 34	14 51	3 51	
16.	Vasárnap	4 53	18 35	16 01	4 18	
17.	Hétfő	4 52	18 37	17 10	4 43	
18.	Kedd	4 50	18 38	18 18	5 08	O 18 42
19.	Szerda	4 48	18 39	19 25	5 33	
20.	Csütörtök	4 46	18 41	20 30	5 59	
21.	Péntek	4 44	18 42	21 33	6 28	
22.	Szombat	4 42	18 44	22 33	7 01	
23.	Vasárnap	4 41	18 45	23 28	7 39	
24.	Hétfő	4 39	18 46	– –	8 22	
25.	Kedd	4 37	18 48	0 18	9 12	
26.	Szerda	4 35	18 49	1 01	10 07	C 20 30
27.	Csütörtök	4 34	18 51	1 40	11 06	
28.	Péntek	4 32	18 52	2 13	12 09	
29.	Szombat	4 30	18 53	2 42	13 15	
30.	Vasárnap	4 29	18 55	3 09	14 23	

MÁJUS
Tavaszmező, avagy Pünkösd hava

A hó napja	A hét napja	A Nap kelte	A Nap nyugta	A Hold kelte	A Hold nyugta	Fázisa h m
1.	Hétfő	4 27	18 56	3 35	15 34	
2.	Kedd	4 26	18 57	4 00	16 47	
3.	Szerda	4 24	18 59	4 27	18 03	
4.	Csütörtök	4 22	19 00	4 57	19 20	● 5 12
5.	Péntek	4 21	19 02	5 31	20 38	
6.	Szombat	4 19	19 03	6 12	21 52	
7.	Vasárnap	4 18	19 04	7 01	23 00	
8.	Hétfő	4 16	19 06	8 00	23 57	
9.	Kedd	4 15	19 07	9 06	– –	
10.	Szerda	4 14	19 08	10 17	0 45	D 21 01
11.	Csütörtök	4 12	19 10	11 29	1 24	
12.	Péntek	4 11	19 11	12 41	1 56	
13.	Szombat	4 10	19 12	13 51	2 24	
14.	Vasárnap	4 08	19 13	15 00	2 49	
15.	Hétfő	4 07	19 15	16 07	3 13	
16.	Kedd	4 06	19 16	17 14	3 36	
17.	Szerda	4 05	19 17	18 19	4 02	
18.	Csütörtök	4 03	19 18	19 23	4 29	O 8 34
19.	Péntek	4 02	19 20	20 24	5 00	
20.	Szombat	4 01	19 21	21 21	5 36	
21.	Vasárnap	4 00	19 22	22 13	6 17	
22.	Hétfő	3 59	19 23	22 59	7 04	
23.	Kedd	3 58	19 24	23 39	7 57	
24.	Szerda	3 57	19 25	– –	8 54	
25.	Csütörtök	3 56	19 27	0 14	9 55	
26.	Péntek	3 55	19 28	0 44	10 59	C 12 55
27.	Szombat	3 55	19 29	1 11	12 05	
28.	Vasárnap	3 54	19 30	1 36	13 13	
29.	Hétfő	3 53	19 31	2 01	14 23	
30.	Kedd	3 52	19 32	2 26	15 36	
31.	Szerda	3 52	19 33	2 54	16 53	

A nyári időszámításnak megfelelően a fenti időpontokhoz egy órát hozzá kell adni.

ÁTMENŐ KÉPÜNKÖN:
MURAY RÓBERT
FESTMÉNYE

magyar
VADÁSZLAP

aktív vadászoknak

Blaser

MAUSER

- R93 - cserélhető csövekkel 30 féle kaliberben
- Golyós és kombinált billenőcsövű fegyverek
- Célzóoptikák
- Golyós lőszerek
- Mauser M96 távcsővel szerelve: 180 000.-Ft-tól

Értékesítés raktárról

Komplett paket kedvezmény

Tíz év gyári garancia

BLASER Magyarország KFT
Blaser-Mauser márkaképviselet
2837 Vértesszőllős, Valusek u. 30.
Tel./Fax: (34)379 500; (20) 922 4500

Kiss and Kolláth

H–2120 Dunakeszi, Fóti út 23. Tel.: (36-27) 540-160 Fax: (36-27) 540-161
E-mail: kollath@mail.digitel2002.hu

Namíbiai vadászat
5 napos vadász- + 1 nap pihenőcsomag, öt vad (kudu, oryx, springbock, duiker, steenbock) trófea díjával, teljes ellátással és reptéri transzferrel együtt: 4000,– DEM/vadász (2/1)

Dél-Afrikai Köztársaság
• **5 vadásznap a Kalahári sivatag mellett,** öt antilop (oryx, hartebeest, impala, springbock, steenbock) trófea díjával, teljes ellátással, reptéri transzferrel együtt: 2800,– USD/vadász (2/1). Mellette még másik 20 vadfaj vadászható trófeadíj ellenében, köztük igazi ritkaságok is!
• **5-9 napos antilop hajtóvadászatok és trófeás vadászatok** kudura, steenbockra, vaal rhebockra, duikerre, springbockra és hegyi nádibakra. Ár: 2100,– és 2700,– USD/vadász között.
• **Krüger Park mellett,** kaffertehén-vadászat 3500,– USD + 28 másik vadfajta lőhető.

Zambia, Luangwa völgy
Kafferbika-vadászat, ára 5450,– USD/vadász (2/1)

Zimbabwe
7 nap vadászat, 10 antilop (sable, eland, kudu, zebra, gnú, tsessebe, blesbok, impala, reedbuck, duiker). Ára: 6995,– USD

Pumavadászat
• USA, Colorado, Sziklás-hegység, ára: 3500,– USD/fő • Argentína, ára: 2700,– USD/fő + helyi költségek.

Horgászás és vadászat együtt
• Óriás harcsa és csuka a Volga deltában, szállás úszó szállodahajón: 700,– USD/fő • Viza horgászata az Ural folyó deltájában: 1850,– USD/fő • Óriás harcsa horgászata az Ili folyóban: 1050,– USD/fő • Pisztrángozás Argentínában: 450,– USD-tól.

Afrikai, amerikai és ausztrál trófeák megrendelhetők
Kívánságra beszerezzük, hazaszállítjuk és elvámoljuk a megrendelt csontokat, bőröket és kitömött trófeákat.

Vadászíjjal vadászók részére különleges programok!
TRÓFEABÍRÁLAT a Nemzetközi Szafari Klub metodikája szerint.
Trófeabírálói engedély száma: COM#1002373
Vadászatszervezői engedély száma: 1499/96/97.

VADÁSZBOLT PESTERZSÉBETEN

GEMENC Vadász-Bolt

ÖNVÉDELMI, SPORT-, VADÁSZ-, LÉGFEGYVEREK
VALAMINT FLÓBERTPISZTOLYOK,
SÖRÉTES, GOLYÓS, LÉGLŐSZEREK VALAMINT
FEGYVER- ILLETVE KERESŐTÁVCSÖVEK,
VADÁSZRUHÁZAT ÉS AJÁNDÉKTÁRGYAK
NAGY VÁLASZTÉKÁVAL
VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT.

CÍMÜNK: GEMENC VADÁSZ-HORGÁSZBOLT, 1203 BUDAPEST,
KOSSUTH LAJOS UTCA 57. TELEFON: (36-1) 283-4432,
MOBIL: 06-30/942-1839. NYITVA TARTÁS: H.–P.: 10.00–18.00

Nem „bőgtünk” le Dortmundban

Igazi ünnepi külsőségek között rendezték meg Dortmundban a Vadászati Kiállítás és Vásár egyik fő eseményét, a II. Szarvasbőgő Európa Bajnokságot, amelynek szervezője a nagynevű német vadászlap, a Wild und Hund szerkesztősége volt. Az első versengésen négy ország legjobbjai vettek részt, ám a szervezők az idén már – egyfajta szakmai elismerésként – minket magyarokat is meginvitáltak a résztvevők közé. Így azután a rendező németek, a szlovákok, lengyelek, és csehek mellett mi is bemutathattuk tudásunkat. A feladatokat előre megkaptuk, melyek a következők voltak:

– az idős csapatbika vetélytársak nélkül, bőgve terelgeti teheneit,

– az immár rekedt csapatbika fekszik rudlija mellett, fáradtan bőg, mormog,

– az öreg csapatbikához erős vetélytárs közeledik, és harcra hívó hangot adnak.

Az OMVV szervezte magyar csapat összetétele a következőképpen alakult: Feiszt Ottó, az OMVV elnökségi tagja, az OMVK alelnöke volt a csapatkapitány, egyben tagja a nemzetközi zsűrinek, Zilai János, a Gemenc Rt. karapancsai fővadásza, Jung Jenő, a Mecseki Erd. Rt., sellyei fővadásza, valamint Buzgó József, a SEFAG Rt. vadgazdálkodási osztályvezetője – e sorok írója – a versenyzők. A szervezők igazán adtak a formaságokra, hiszen valamennyi résztvevőt a hatcsillagos, „flancos” ATRON hotelban szállásolták el és ott tartózkodásunk mindkét napján illően vendégül is láttak minden delegációt.

A rendezvény az 5. számú, hatalmas csarnokban, egy kiemelt pódiumon bonyolódott, és igen népes közönséget vonzott, és ezáltal kiérdemelte a média fokozott érdeklődését is. Nyolc-tíz tévéállomás számolt be az eseményről és legalább ugyanennyi sajtóorgánum képviselője igyekezett színes riportban beszámolni az Európa-bajnokságról. A rangos zsűri, amelybe minden résztvevő ország delegált egy-egy tagot, az emelvényen kapott helyet, paravánnal elkülönítve a versenyzők részére fenntartott résztől, de a nézőkkel szemben foglalt helyet. A 15 versenyző rajtszámot húzott és ennek megfelelően lépett a mikrofon elé, és mutatta be az előre megadott feladatokat, oly módon, hogy egymás után mindenki előadta az azonos számú feladatot, amelyet a zsűri pontozó tábla felemelésével azonnal az elhangzás után értékelt. Ezt azonban csak a nézők láthatták. A versenyzők sorszámát a zsűritagok természetesen nem ismerték, ők kizárólag az elhangzottak alapján bírálhattak. Ezért a nemzeti hovatartozás a pontszámok megállapításánál szerepet nem játszott.

A 2. és 3. feladatot is a kihúzott sorrendben „bőgték el” a versenyzők, és az összpontszám és a helyezések ezután alakultak ki. Eddig a tárgyilagos tudósítás, innentől engedtessék meg a résztvevő szubjektivitása. Jómagam az egy évvel ezelőtt megrendezett I. Európa-Bajnokság közönségét gyarapítottam, ami egy lényegesen szimpatikusabb helyzet volt. Érdeklődve néztem a sok „nagymenőt”, akik többnyire sikerrel próbálkoztak a különböző bőgési hangok utánzásával és mutattak be kisebb show-műsorokat egy-egy szám előadása közben. Szájukhoz szorított hatalmas ökörszarv tülkökkel, még a hangok kiadása előtt hatalmas köröket írtak le, mintegy lendületet véve, bőgték – ordították a mikrofonba az amúgy a bőgést jól utánzó hangjaikat, majd kalaplevéve köszönték meg a jól megérdemelt tapsot. Talán egy kicsit pózolós, kissé színpadias volt számomra a legtöbb versenyző, majd jött egy ősz hajú, csendes, amolyan „bocsánat, hogy élek” típusú öreg erdész, Lengyelországból, és odaállt csapott vállaival, szerény mosolyával a mikrofon elé, tritoncsigájával a kezében, és megtörtént a csoda. Hókusz-pókusz nélkül minden erőlködést mellőzve kezdte el a „mondókáját”. Bőgött és a hatalmas terem megtelt a hangjával és mint bőgési időben sokat vadászóként bízvást mondhatom: ott volt, oda került az öreg csapatbika a csarnokba, méltóságteljesen terelgette teheneit és fölényesen utasította rendre a rudli körül őgyelgő fiatalokat. Számomra természetesen meggyőző fölénnyel győzött is és győzelmét a közönség teljes egyetértése fogadta.

Nos, a tavalyi győztes is versenytársunk volt az idén. A nagy hangú, teli torokból ordító kollégák a verseny napján kora reggeltől állták a médiák ostromát és szünet nélkül produkálták magukat, időnként némi folyadékkal leöblítve megfáradt torkukat. Mindamellett ezt persze jópofán és aranyosan tették, ők így érezték jól magukat. Hozzátartozik a dologhoz, hogy a magyar csapatra ez a magamutogatás nem volt jellemző lévén, mi minden tévést, újságírót hozzájuk küldtünk, ha odajöttek hozzánk.

Ilyen hangulatban telt az idő délután két óráig, mikor is feltereltek bennünket a pódiumra és sorszámot húzattak velünk. No, itt kezdődtek gondjaink… Szereplésshez kevésbé szokott csapatunk, szemben találta magát egy hatalmas nézőtömeggel, amelyben sok barátunk és ismerősünk értünk szorító pillantásaival is találkoztunk, de szinte minden oldalról kíváncsi kamerák meredtek ránk. Megszeppenésünk még véget sem ért, amikor első számhúzóként Zilai János menten kiragadta a kalapból az 1. rajtszámot, jómagam pedig a 3-ast, Jánosról tudni kell, hogy az egyik legkiválóbb, legtapasztaltabb jáger hazánkban. Véleményem, és az általa kísért vendégek élménybeszámolói alapján az egyik legkülönb szarvashívó, aki nemcsak szóval tudja tartani a bikát, hanem bőgésével meg tudja állítani és nem ritkán, meg is tudja mozdítani azokat. Csapaton belül őt gondoltuk legesélyesebbnek, ehhez képest ő húzta az induló sorszámot. Minden feladatot ő mutatott be először, és a zsűri érthetően óvatos pontokat adott, hiszen nem volt még összehasonlítási alapjuk. Ettől a pechtől eltekintve általános hibánk volt, barátaink elmondása szerint, hogy nem használtuk jól a mikrofont, nem volt elég „átütő” az a hang, amit produkáltunk, amelyben valószínűleg a lámpaláz is közrejátszott.

Összességében – bevalljuk – nem szerepeltünk jól. Jung Jenő, aki a szintén világhírű sellyei szarvasos terület fővadásza, talán a legkiegyensúlyozottabban szereplő csapattársunk a 8. lett az összesítésben, a másik két csapattag szerényebb helyezéssel, viszont rendkívül sok tapasztalattal lett gazdagabb.

A verseny előtt a „Wild und Hund” standján felejtett gátlásaikkal az első három helyezett szlovák barátaink lettek, közülük is a győztes, Vladimir Kadelka. A lengyel címvédő ezúttal a „hármakkal” holtversenyben, a negyedik lett. Belülről az volt a véleményem, hogy nem erőltette meg magát, nem volt igazán fontos számára a mindenáron való győzelem

Úgy gondolom sokat tanulhattunk a vetélkedőből, hiszen a győztesek által hallatott „hívó hangok”-ra nálunk bizonyára az öreg csapatbikák farokbehúzva menekülnének a bőgő placcról. Az általam hivatásos vadászként megélt 27 bőgési időszak alatt talán négy-ötször hallottam ilyen erőteljes és mély hangú bikát bőgni. Na, akkor és ott is, hamar elhallgattak az addig hangoskodók.

A mi tudásunk más dologra irányul, a bőgés idején a vadásztatás során kell kürtünkkel a bikát a lővilág csigalassúsággal közeledő beköszöntéig kinn tartanunk a vadföldön, vagy – fedett helyen bőgő bikát „kiimádkoznunk” olyan területre, ahol el tudjuk bírálni, vagy nagyritkán a fáradtan elfekvő vagy pihenő bikát meg kell szólaltatni, esetleg felhergelve a közelébe férni. Nos, erre a gyakorlati tudásra ehelyütt nem volt „vevő” a II. Szarvasbőgő Európa Bajnokság zsűrije és közönsége. A kezdeményezést azonban mindenképpen érdemes támogatni, mert jeles alkalmakkor látványosan színesítheti a vadászati rendezvényeinket. A vadászati hagyományaink ápolásához a szarvashívás ismerete éppúgy hozzátartozik, mint a szalonkavadászat, a vadnak megadott végtisztesség, vagy a mindenkor vadászias viselkedés.

Buzgó József

Millenniumi Kaszó Kupa

Tizedik alkalommal adott otthont a Vérebegylet évi legfontosabb rendezvényének a Kaszó Kupa Véreb Fővizsgának a házigazda, a HM Kaszó Rt., február 25–27-én.

Példás és elegáns előkészítés és végrehajtás volt ismét a jellemző az egész fővizsgára, melyen nyolc hannoveri véreb és vezetője vett részt és hat véreb kontrollkutyaként állt készenlétben. Az állományszabályozó vadászat során rosszul eltalált szarvasok utánkeresése során a legjobb teljesítményt Cseh László, a Mecseki Erdészeti Rt. kisvaszari hivatásos vadásza nyújtotta a 8 éves Niedlich Ali névre hallgató kan kutyájával. A korántsem szálfa termete és kedves természete miatt mindenki által „Lacikának” becézett kollégánk az elmúlt évi szántódi főverseny megnyerése után ezúttal Kaszón is bizonyított, 194 pontjával I. díjas és első helyezett lett, vihette is haza a fődíjat, a hatalmas Kaszó Kupát, amelyet az ünnepélyes eredményhirdetésen Végvári Jenőtől vehetett át.

Munkájának szigorú bírói Zilai János és Jung Jenő voltak, akik a majd 2 kilométeres vezetékmunkát, majd az azt követő 5 kilométeres hajszát és a kitartó állítást díjazták ezzel a magas pontszámmal. Ugyancsak ők bírálták a másik értékelhető munkát, amit a kontrollkutyaként induló Körcsönyei Ella produkált, Nyúl András vezetésével. Andrisról tudni kell, hogy a Zalaerdő Rt.-nél Szentpéterföldén hivatásos vadász. Egészen fiatalon, 3 évvel ezelőtt német vizslájával már országos főversenyt nyert, majd a vizsla mellett kezdett foglalkozni a vérebbel is. A győztestől alig elmaradó vezetékmunka, hajsza és korrekt állítással eredményt hozó munkája I. díjat, 189 pontot kapott, és ezzel összesített második helyezést ért el.

Említést érdemel még Szitás Attilának és kutyájának – Kánkúti Nyomkereső Dina – teljesítménye, két napig követett egy utolérhetetlennek bizonyuló sebzett szarvast, amiért a legjobb vezetékmunka különdíját kapta.

Szabó Ádám és kutyája, Zempléni Erdei Mita kontrollkutyaként indulva nyerte el a kutya és vezetője közötti legjobb összhang különdíját. Miután a Baláta-tó mocsarába menekült vadat a kutya úszva, gazdája pedig derékig az iszapban gázolva is megpróbálta terítékre hozni. Kiváló munkát végző kutya úszva hosszan állította a vízben álló borjút és meglehetősen furcsán nézhetett a sebzettet háromszor elhibázó gazdájára, mert ezek után a borjú kereket oldott.

Négy fiatal vérebvezető kísérelte meg sikerrel az elővizsga letételét, név szerint: Magyar Zsolt, Dobó Gábor, Putkánszky Zoltán és Csergácz Péter. A fővizsga helyszínén tenyész-szemle is zajlott, Bősz József és dr. Győrffy Lajos küllembírók közreműködésével.

B. J.

LENNI, VAGY NEM LENNI

Jó sorsom juttatott el kontinensünk északi gyöngyszemébe, Dániába. A kapott ismertetőben böngészve örömmel fedeztem fel a fővárostól nem messze a Dán Vadászati Múzeumot. A múzeum, „gödöllőnyi" távolságra fekszik a fővárostól, úgy félúton a hamleti Helsingőrtől. Nevében is viseli és ténylegesen is szomszéd a dán erdészeti múzeummal. Nos, a múzeum helyének kiválasztása már önmagában is érdekes párhuzamokra enged következtetni, mivel azt a királyi család valamikori hirschholmi palotájának istállójában és pajtájában helyezték el. Természetesen azok mai formája az egyedüli, ami a régi időkre emlékeztet. Megtudtam, hogy a múzeum – külön érdekességként – a II. világháború legsötétebb időszakában, a fasiszta megszállás idején, 1942-ben nyitotta meg a kapuit. Bizonyítva, hogy a nehéz időkben is sor kerülhet egy ilyen nemzeti intézmény közös összefogásból történő létrehozására. Mert az állami intézmények – együttesen a magánkezdeményezésekkel – eredményezték a közel hatvan esztendeje működő , a Dánia földjén 14 000 éve folyó vadászati kultúra tematikus, gyűjteményes bemutatását.

Az első érdekesség egy életszerűen rekonstruált ősállat, a mintegy 8500 évvel ezelőtt ezen a vidéken élt, európai bölény egyik változatának és az íjászvadászatnak a diorámás bemutatása. A két hosszú, egymás feletti emeleten elhelyezkedő tárlók szemléletesen mutatják be a dániai vadászatokat a történelmi időktől napjainkig. Ami engem különösen megragadott, az az érdekes fegyvertörténeti bemutató volt az íjtól a modern tűzfegyverekig. Hasonlóan érdekes volt a különböző töltények egyéni elkészítését bemutató kiállítás. Korábban nem találkoztam még a – mára Dániában is szigorúan tiltott – csapdázás eszközeinek ilyen széles skálájával. Érdekes volt, ahogy a különböző vadászati módokat mutatják be szárazföldön és vízen, valamint az örök jégmezők birodalmában, hiszen mint köztudott, a távoli Grönland is Dániához tartozik. A múzeum folyosóin járva örömmel fedeztem fel zsivajgó iskolás csoportokat, kényelmesen sétálgató idősebb embereket, akik velem együtt élvezettel nézték hazájuk vadászati kultúráját, amely ma is élő. Mint ahogy a múzeum áll a középpontjában a fiatalok természetszeretetének, a vad és a vadászat emberközelivé tételében is.

Itt azonban elszorult a torkom, járva ezt a csodálatos, a fővároshoz közeli tájat, lépten-nyomon a régiek vadászati emlékével találkozva. Csak az érdekesség kedvéért említem, a szomszédban van Karen Blixen: „A volt egy farmom Afrikában" c. könyv és film írónőjének ma szintén múzeumként működő háza. Óhatatlanul párhuzamot vontam a mi szomorú hazai helyzetünkkel…. nekünk is van egy hasonló történelmi helyszínünk, jottányival sem kevésbé szép, – Gödöllő. Az abban is különb, hogy ott gyönyörűen helyreállították a korábbi palotát és így lehetne mihez kapcsolni azt, aminek ott volna a helye: a Magyar Vadászati Múzeumot, amelyért az elmúlt években annyian küzdöttünk. Sajnos egyelőre kézzelfogható eredmények nélkül. Érdekes párhuzam Gödöllő és Hirschholm között az is, hogy Gödöllőn is felvetődött a kastély melletti korábbi istállók vadászati múzeum céljaira történő helyreállítása, és meglepett az időpont, 1942, amikor a dániai múzeumot megnyitották.

Mert azért, talán mi könnyebb helyzetben vagyunk, mint a dánok akkor voltak! Igaz, az átalakulással járó kínok nem kevesek, és rengeteg dologra nem jut ma otthon pénz. A pillanat azonban tovatűnik, és mire már minden megvolna, nem lesz, aki azt egybegyűjtené és főleg nem lesz mit összegyűjteni…. Mert most még itt vagyunk, mi, akik szemlélői voltunk az elmúlt évtizedek vadászati eredményeinek, amely évek – ha más szempontból kevésbé is – de valóban Európa „vadászati nagyhatalmai" közé emelte ezt a kis közép-kelet-európai országot – hazánkat.

Ezért van szükség a Magyar Vadászati Múzeum, az önálló múzeum mielőbbi megalapítására. Pár évvel ezelőtt már érveltünk, lándzsát törtünk az ügy mellett lapunk hasábjain is.

Az ügy azonban még korántsincs elveszve. A múzeum iránt érdeklődő otthoni alapítvány és a gondolat minduntalan visszacsengése a vadászlapok hasábjain, oda kell, hogy vezessenek, hogy a fizikából átvett hasonlattal élve előbb-utóbb elérjék a „kritikus tömeget" és valóra váljon az álom.

A Magyar Vadászati Múzeumnak van és kell lennie létjogosultságának. Az, hogy szerte az országban léteznek rangos vadászati kiállítások, semmit sem vonnak le annak jelentőségéből (sőt erősítik), hogy legyen egy ilyen intézmény nemzeti szinten is. Gondolom, a modern haza kötelessége, nem elfelejtkezni múltunkról és ha már az előző generációk nem tették meg, legalább mi tegyük ezt meg, ezzel is adózva az őseinknek, múltunknak, amely már soha nem tér vissza, de emberi-, tárgyi értékei-, emlékei ma még fellelhetők. Nemzeti örökségünk összegyűjthető és kiállítható. Az eddig elvi támogatásukkal rendelkező hivatalos és társadalmi szervezeteinket kérem, hogy még aktívabban keressék velünk, a polgári civil szervezetekkel a megoldás útjait. Ma, amikor – szerencsére egyre többen – akár rendszeresen milliókat is tudnak áldozni szenvedélyükre, „magán-múzeumokat" is képesek trófeákkal berendezni, biztos vagyok benne, az állami segítség mellett (ami nélkülözhetetlen!) mecénásként részt vennének ebben a nemes vállalkozásban.

Dr. Hautzinger Gyula

A szerkesztő megjegyzése

Tudomásunkra jutott, hogy megalakult a Magyar Vadászati Múzeum Alapítvány és Trófeatár. Dr. Tóth Sándor kérdésünkre elmondta, hogy az induló alapító tagok az Országos Magyar Vadászati Védegylet (OMVV), a Országos Magyar Vadász Kamara (OMVK), a Zalaerdő Rt., valamint Széchenyi Zsigmondné. Az alapítvány nyitott mindazok számára, akik elfogadják az alapszabályt. A múzeum székhelyének – ahol az elnök dr. Tóth Sándor irodája is található –, az OMVV és az OMVK Medve utcai épületét választották. Tevékenységét felajánlásokból és az alapítók pénzéből tudja működtetni. Habár az alapítvány már megalakult, bejegyzése lapzártánkig még nem történt meg. Az elnök megígérte, hogy április végén az alapítványról teljes részletességgel beszámol lapunknak.

MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAP

A Mezőgazdasági Könyvhónap 1990 előtt az év eleji agrárrendezvények sajátos eseménye volt. 1998-ban a Mezőgazda Kiadó sikeresen újjáélesztette a hagyományt, ismét van kereslete a mezőgazdasági könyveknek. Az ebben az évben január 31. és február 29. között lezajlott Mezőgazdasági Könyvhónap igen sok pozitív tanulsággal szolgált. Megnőtt az évente kiadott szakkiadványok száma. A megjelenő szakkönyvek, szaklapok a piaci igények szerint készülnek, ezért nem halmozódnak fel a raktárakban, annak dacára, hogy számuk már meghaladja a rendszerváltás előtti időszak állami kiadójának műszámát. A kiállító kiadók és különféle intézetek elsősorban a hazai szerzők munkáit ajánlják, újdonságaik mennyisége meghaladta az évi százat. A piacgazdaság igénye szerinti utánnyomások száma pedig alig követhető. A szaklapok életrevalóságát a „piacon" való elkelésük bizonyítja, hiszen a mezőgazdaság szinte minden ágazatát speciális információkkal látják el. Ez pedig garancia lehet a helyi adottságok, a „hungaricumok" jó kihasználására és esélyt ad a magyar mezőgazdasági termékek jó nemzetközi szereplésére. A könyvhónap sok egyéb lehetőséget is kínál, így többek között szerzők bemutatását és bemutatkozását, országos rendezvénysorozat, valamint szaktanácsadási találkozók szervezését könyves és gazdaboltokban. Problémás viszont, hogy a vidék szakkönyvellátottsága még nem megoldott, mivel a könyvesboltok főleg a városokban vannak, ahol elsősorban nem a szakkönyveket tartják választékon. A szakkönyvek gazdaboltokba, gazdakörökbe történő eljuttatását speciális szakkönyvszolgálattal lehetne megoldani. A szakmai információ – különösen a nyomtatott – közreadása nagyon költséges, támogatásra szorulna. Fontos lenne az állami mecenatúra szerepének növelése. A szakminisztériumok – Földművelésügyi és Vidékfejlesztési, Oktatási, Környezetvédelmi – jelenleg ugyan kiváló partnerek, de ennél még többet is tehetnének a nemes ügy érdekében. A könyvhónap díszvendége Horn Artúr volt, akinek első könyve még 1955-ben jelent meg Általános állattenyésztés címen. Az Állattenyésztés 1–2–3 kötetet még 1976-ban készítette, mely most vált csak teljessé az újabb kiadással, fia Horn Péter szerkesztésében. A könyvhónap vadászati újdonságai közül ki kell emelni Böhm István: A hannoveri véreb (A fajta kialakítása, bevezetése) és Kopa János: Magyar vadászati szó- és szokásgyűjtemény című munkáját, valamint Kőhalmi Tamás Vadászati Enciklopédiájának 2. kiadását, Csöre Pál: Vadaskertek a régi Magyarországon és Bernd Krewer: Csülkös vad utánkeresése című kiadványokat. A könyvhónap zárórendezvényén, a Mezőgazdasági Könyvesboltban bemutatták dr. Solti Gábor „Biogazda kiskönyvtár" sorozatát, ahol biocsemegékkel és bioborokkal fogadták a meghívott vendégeket. Végezetül dr. Marton István jutalmazta a könyvesbolti kirakatverseny győzteseit. A megosztott első díjat a Mátészalkai Bibliofil Könyvesbolt, valamint a Líra és Lant Műszaki Könyváruház Budapestről kapta. A különdíjat a budapesti Líra és Lant Fókusz Könyváruház vehette át.

Kiss Gábor

SZALONKAVÁRÁS

A szalonkahúzás eseményére különös lázzal, izgalommal készülünk. Korábban ugyan romantikusabb volt, amikor férjem esténként patinás, régi szerszámaival sörétes töltényeket „gyártott" a kis huszasához, idén azonban prózaian vásárolt egy dobozzal.

Gondosan megtervezem az öltözékünket: térdnadrág, pulóverek, pelerin, botszék. Nagy szerencsére éppen előtte látogattuk meg Ida barátnőmet. Férje jó vadászbarátja volt Alinak, sajnos már hét éve az örök vadászmezők vándora. Barátnőm csodálatra méltón őrzi kedvenc vadásztárgyait. Évek óta az előszobában lóg férje felöltője, vadászkalapja, tarisznyája. Ezért aztán igencsak meglepődöm, amikor eljövetelünkkor kezembe nyomja Géza ülőbotját. Ahányszor csak szalonkázásra indulunk, meghatódva veszem kezembe ezt a szép, régi, ötletes megoldású botszéket. Áldom Idát jószívűségéért, mert a szék gyalogláskor is hasznos segítőm, a szó igazi értelmében támaszom.

Első este egy bekerített fenyves szélében állunk le, vendéglátónk nyolcéves fia és egy cseh vizsla társaságában. A fiú sokat és hangosan beszélt, ennek ellenére apjáé az első lövés, gyors dupla és már halljuk is, amint buzdítja a kutyát. „Megvan" – kiáltja örömmel. Szemből a szálasból felénk is kivág egy madár, férjem rádupláz, de elhibázza.

Az autónknál már több kocsi áll, népes kis társaság gyűlik össze, megnézik az elejtett madarat, jót beszélgetnek és indulás haza. Másnap Laci vesz bennünket védőszárnyai alá. Az előző napi fenyveshez megyünk, csak éppen a másik oldalra. Büszkén mutatom neki botszékemet, feléje nyújtom, egy gondolattal korábban elengedem, mint ő megfogná. Klapp! – és felszisszen. A szék két lapja összecsapódik és kegyetlenül becsípi a jobb mutatóujját. Körme reggelre lilára színeződött szegénynek.

Szerdán a falun jócskán kívüleső farakásoknál írunk be. A vadászok között futótűzként terjed a hír, hogy megjött a szalonka. A szomszédos Aranypatak Vadásztársaságnak számos kiváló területe van a szalonkaváráshoz, presztízs a lövése, a tagok rivalizálnak egymással, többen hetekig reggel – este, hajnalban – szürkületben a tisztások sarkán figyelik feszült idegekkel, rebben-e a madár. A beírófüzetig már több ismerős terepjárót elkerülünk, integetés, dudálás, fékezés, megérkezünk a vendégségbe.

Sorra gördülnek mellénk a kocsik, a vadászok kiugrálnak, jókedvűen üdvözlik egymást – kicsit ugratják is – aztán, amint akinek nagyon sürgős a dolga visszaszállnak és nagy gázzal elindulnak az ígéretes helyeik felé. Nem szállok ki, de érzem, hogy 41 fokos lázban égnek, a levegőben vibrál a ritka vadászzsákmány várakozásának izgalma.

Három autó, köztük mi is, a Csikólegelőre megyünk. A fiatal szálast tisztások tarkítják, az egyikre beállunk. Nehéz megközelíteni, mert nemrég ritkították. A kivágott fácskák keresztül-kasul hevernek az álló fák között, 10-20 centis tönkjeik élesen meredeznek az irtás talaján. 6 óra 10 perckor megdördül az ég, lövések, duplázások hallatszanak, mindenfelől. Az egész mindössze száz percig tarthat, aztán vissza az autóhoz. Sötétben küzdjük keresztül magunkat a bozóton, tönkök sűrűjében, vendégmarasztaló szederindákon át. Csak másnap fedeztem fel, hogy a csizmámon hat centis hasadás van, amelyet egy éles tönk ejthetett. Ráadásul nem is az én csizmám, a férjemtől kaptam kölcsön. Legalább három számmal nagyobb, mint kellene. Ezért nem vettem észre, hogy kiszúrta egy hegyes ág. Rettenetesen sajnálom, mert a csizma vadonatúj, na meg ezentúl nekem bakancsban kell kimennem.

Ha csütörtök, akkor Ablánc! – egyezett meg a férjem Tiborral. Ablánc a világ végének tűnik Szombathelyről nézve. Jó sokat autózunk a területig. Közben Tibor felvesz két ismerőst, a fogadónál újabbak csatlakoznak hozzánk. Mielőtt elfoglaljuk leshelyünket, játszom egy kicsit Tibor gyönyörű öthónapos barátságos szálkás tacskójával. A kis rakoncátlan ki-kikalandoz az útra, aztán boldogan vágtáz vissza. Ötven méterenként legalább nyolc vadász várja a szalonkát, de hiába. Visszafelé a fogadónál vidám beszélgetés alakul ki, így 11 előtt nem is érünk haza.

A hét végét Rádócon töltjük. A hollósi csemetekertnél várjuk a madarakat reggel, este. Első este Berci kutyánk egy óvatlan pillanatban eltűnik a bozótosban. Jó fél óra múlva valahol az erdő mélyén vaddisznókat állít, újabb fél óra kell az előkerüléséhez. Szalonkát nem látunk, de 14-én reggel, amint a Pörösben az állén egy alacsony, fedett lesen keresünk védelmet a szemerkélő eső elől, a még lombtalan fák közt kilátva az égre, férjem örömmel üdvözli a visszatérő örvösgalambokat. A húzás kezdetén vendéglátónk tőlünk balra lő egy szalonkát. Szerencsére arrafelé nézünk, mert előírásosan jön felénk a másik. Férjem lő, én úgy érzem, talán túl gyorsan. Ő azonban azt mondja, „kényelmesen". Tátott szájjal bámulom, amint a lendület egy kicsit továbbviszi a madarat, majd hirtelen lefordul az erdő szélébe. Gratulálok a pontos lövéshez. Várunk egy kicsit, aztán én nem bírom tovább a kíváncsiságtól, átmegyek, hátha megtalálom. Azt hiszem, nem jól tájoltam be maga, mert lógó orral, eredmény nélkül jövök vissza. Ali hívja vadásztársát, akinek kis münszterlandija pillanatok alatt meghozza a becses szárnyast, meggyőzve férjemet arról, hogy jól választ, ha majd fajtatársát vásárolja meg. Boldogan lépkedünk vissza az autóhoz. A madarat végig a kezemben tartom. Itthon a férjem kihúzogatja tolltrófeáit. Ötletes formában, zöld filcre, vaddisznóagyar alátétre helyezi fel, esztétikusan elrendezve. Vadászvendégeink azóta mindig őszintén rácsodálkoznak erre az egyedi megoldásra.

Pénteken aztán öten indulunk újabb reményekkel. Az autót messze hagyjuk, elég rossz úton megyünk, végül egy szántás szélében bukdácsolunk. Laci két szettere hol előrerohan, hol lemarad. Kis csapatunkat a másik Laci vezeti. Puskája megtörve, szíj nélkül, lazán lóg a bal kezében. Mindannyian a lábunk elé nézünk, arra koncentrálunk, nehogy orra bukjunk. Elmélyült gyaloglásunkból kutyavonyítás riaszt fel. Annyit látok, hogy az egyik szetter nyakában Laci puskája, a kutya oldalra bevág és két fa közé beszorul. Laci odaugrik, visszaveszi a fegyverét az avatatlan ebtől. Férjem pontosan látta, mi is történt. – Mindketten hibásak vagytok – mondja –, még jó, hogy nagyobb baj nem történt!

A kutyán nyakörv volt. Elszaladt a puskáját lóbáló vadász mellett, nyakörve beakadt a fegyver szíjkengyelébe és magával rántotta a fák közé, ahol persze keresztben elakadt. – Ha meg lett volna töltve, akár el is sülhetett volna…

A vadásztársak egyetértően hallgatnak. Laci gyorsan leveszi a nyakörvet, a másik Laci vállára fekteti a puskát. Én csak ezután töprengek el azon, hogy milyen fontos is a vadászatban a megfontoltság, az írott és íratlan szabályok betartása. Sötétedéskor eldördül néhány lövés. Már indulunk vissza, amikor egy szalonka száll el mellettünk alacsonyan, néhány méterre lereszkedik a földre. Utánaeredünk, hátha fölrebben, de most is bizonyította, hogy a rejtőzködés igazi nagymestere.

Másnap a Városerdőn várjuk a húzást. Szürkületben feltűnik egy madár az állé fölött. Ali rálő … látjuk, amint beszitál a fák közé. Lámpával keressük, de sehol. Megpróbáljuk a két kis tacskóval. Egyikük sokáig szöszmötöl, én határozott korrogást hallok, de mire odaérek, a madárnak hűlt helye. A reggeli világosban is eredménytelenül keressük. Élénk szél fúj, de az erdőben veszít valamit az erejéből, de olyan erős a suhogás, hogy az állatok is figyelmetlenebbek.

A következő esték is szalonkavárással telnek. Egyszer vadregényes horhos partján ülünk, máskor széles erdei úton gyönyörködünk a rügyező fák sokféleségében.

Az erdei iskolánál kormoránok vonulnak V-alakban észak felé. Két nap múlva újabb 11 kormoránt figyelünk meg a Mocsola felől. A vándormadarak szinte menetrend szerint érkeznek. Férjem évek óta feljegyzi, mikor térnek vissza örvösgalambok, fecskék, gólyák. Megmutatja a noteszét. Ujjongva fedezem fel az egy évvel ezelőtti dátumokat. Évekig megelégedtem a földrajz globális ismeretével, de most a férjem segítségével nap mint nap olyan csodálatos felfedezéseket teszünk, amelyek nélkül nem lenne teljes az életem. A hét végén elromlik az idő. Vasárnap csepergő esőben állunk a „rendszer" mögötti 3-as és 4-es les között. Jobbra alacsonyan húz egy szalonka a vendéglátónk felé. nem mondhatom, hogy szerencsénk van!

Idén utolsó szalonkavárására április első napján kerül sor. Zolival és münszterlandijával autózunk a leshelyre. Útközben áradozik róla, mennyire jó hely, nemrég fedezték fel. Botszékünket egy tó partján szúrjuk le. Mögöttünk felnövő fenyves, balra tölgyes, szemben öreg erdő emelkedik. Zoli elmegy balra. Pár perc múlva halljuk, amint egy másik csapat tagjaival elosztják a helyeket. Várunk. A tóból a téli dermedtségükből felélénkült békák bátortalan brekegése hallatszik. Egy lövés szemből, aztán mintha borsót szórnának. Kérdő tekintetemre Ali azt mondja, a sörét jött el eddig, itt hullott le a közelünkben. Nem mondom, hogy megnyugtatott, pedig az eset még egyszer megismétlődik. Közben zeng az erdő, annyi lövés dördül. Hirtelen csend lesz. A telihold vörös korongja feltűnik a fenyők között. Egyre magasabbra kúszik, tükörképe megcsillan a tó vizén. Elvarázsol bennünket a látvány, nem bánjuk, hogy nem láttunk szalonkát.

Varga Aladárné

Az erdőgazdaságok országszerte évtizedekre visszamenően etetéssel pótolják azt, amit az erdő már nem képes megadni élelemként a vadnak. Ez derül ki egyebek között az elmúlt hetek sajtójából. Az újságok beszámoltak a szokatlanul tartós hideg következményeiről, hogy ilyenkor nem etikus hajtóvadászatot tartani, valamint egy, a szomszédból „áttévedt" vadász különösen nagy kárt okozó orvvadászatáról.

„Egyes becslések szerint Békés megye vadállományából az egyik legértékesebb faj, a dámszarvas 2003-2004-re a negyedére, más jóslatok szerint a harmadára csökken. Akadnak olyanok, akik szerint az egyedszám csak a felével mérséklődik a következő években. Az eltérő számok magyarázata, hogy az illetékesek más és más egyedszámokat mondanak kiindulópontként. Ami biztos: három év múlva 1220 dám lehet Békésben" – olvasható a Népszabadság Békésben tart a dámháború című riportjából. „A dámvadak ügyében vadgazdálkodási, környezeti, gazdasági és természetvédelmi érvek ütköznek egymással – mondta Pásztai Sándor, a megyei földművelésügyi hivatal vadászati és halászati osztályának vezetője. Az egyedszám csökkentése az 1996-ban elfogadott vadászati törvényből következik. Az alapjogszabály elfogadása után egy évvel vadgazdálkodási körzetekre osztották fel az ország területét, és a vadeltartó képesség mértékét figyelembe véve adták meg, hogy az adott területen mennyi lehet a vadak minimális és maximális száma. A tudományos szempontból bizonyára megalapozott számokkal kapcsolatban többen is kétkedésüket fogalmazták meg. Több vadász arra az ellentmondásra figyelmeztetett, hogy Magyarország egész területén 9 ezer dámvadat engedélyeztek, miközben jelenleg a számuk csak Békésben négyezer, de nem zárható ki, hogy ennél valamivel még több is. Vaddisznóból 40 ezer lehet néhány év múltán, miközben a vadászok megjegyezték: ez a szám megegyezik az éves kilövések nagyságrendjével. Mindennek az alapja a vadgazdálkodási adattár, amely vadgazdálkodási körzetekre leosztva pontosan megadja: mely területeken hány apró- és nagyvad élhet. Békésben egyébként, mint az ország sok más táján, az erdőgazdaságok évtizedekre visszamenően etetéssel pótolják azt, amit az erdő már nem képes megadni élelem gyanánt a vadaknak."

„Megviseli az erdő vadjait a szokatlanul tartós hótakaró, a vadászok fokozott etetéssel és a hajtóvadászat szüneteltetésével kímélik őket – számolt be a Nógrád Megyei Hírlap. A Fokozottan védik a vadakat a nógrádi erdőkben című tudósítás szerint az utóbbi évtizedben nem volt példa a mostanihoz hasonló tartós hótakaróra az erdőkben. Rottenhoffer Attila, az Országos Magyar Vadász Kamara területi szervezetének titkára szerint szerencsére a tavalyi csendes ősz és a bőséges makktermés következtében az erdő lakói jó kondícióban vágtak neki a télnek, hiszen kellő zsírtartalékot szedtek fel, így egyelőre bírják a megpróbáltatásokat. A fokozott etetésre azonban mindenképpen szükség van, hiszen az állatok nem tudják felvenni a hó alól a táplálékot. A vastag hótakarót fedő jégréteg könnyen felsebzi a szarvasok, őzek lábát, ami ugyancsak fokozott védelmük, kíméletük mellett szól – hangsúlyozta a titkár. Hangsúlyozta: kifejezetten ugyan nem tiltott, a vadászetika szerint azonban ilyen viszonyok közt nem illik megzavarni a vadat. Magaslesről eldördülnek ugyan a puskák, azonban hajtóvadászatot ilyenkor nem etikus tartani."

A szomszéd vadásztársaságtól „áttévedt" vadász rabsicolásáról tudósított a Tolna megyei Népújság Vadat lopott az „eltévedt" vadász címmel. Eszerint „Öt szarvas elejtésével gyanúsítják azt a vadászt, akit a Gyulaji Erdészeti és Vadászati Rt. Pincehelyi erdészetének munkatársai jelentettek fel, s a rendőrség el is fogott. Az ügyről Váradi János, az erdészet vezetője elmondta: a bűncselekmény gyanúsítottja a részvénytársasággal szomszédos területű vadásztársaság tagja. Az orvvadászat véres nyomaira az erdészek figyeltek fel. Egy szarvas és egy dámvad kizsigerelt maradványait sikerült lefoglalni, a két állat összértéke a szakértő szerint 120 ezer forint. A helyszínen rögzített nyomok alapján orvvadászat és lopás bűncselekményének kivizsgálására indítottak eljárást. Jó okkal föltételezik, hogy a szomszédból átkirándult vadász öt állatot ejtett el a pincehelyi erdészetben."

Összeállította: K. E.

VADÁSZAT A ZENÉBEN

A megfejtéseket április 20-ág a szerkesztőség címére kell beküldeni. A könyvnyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

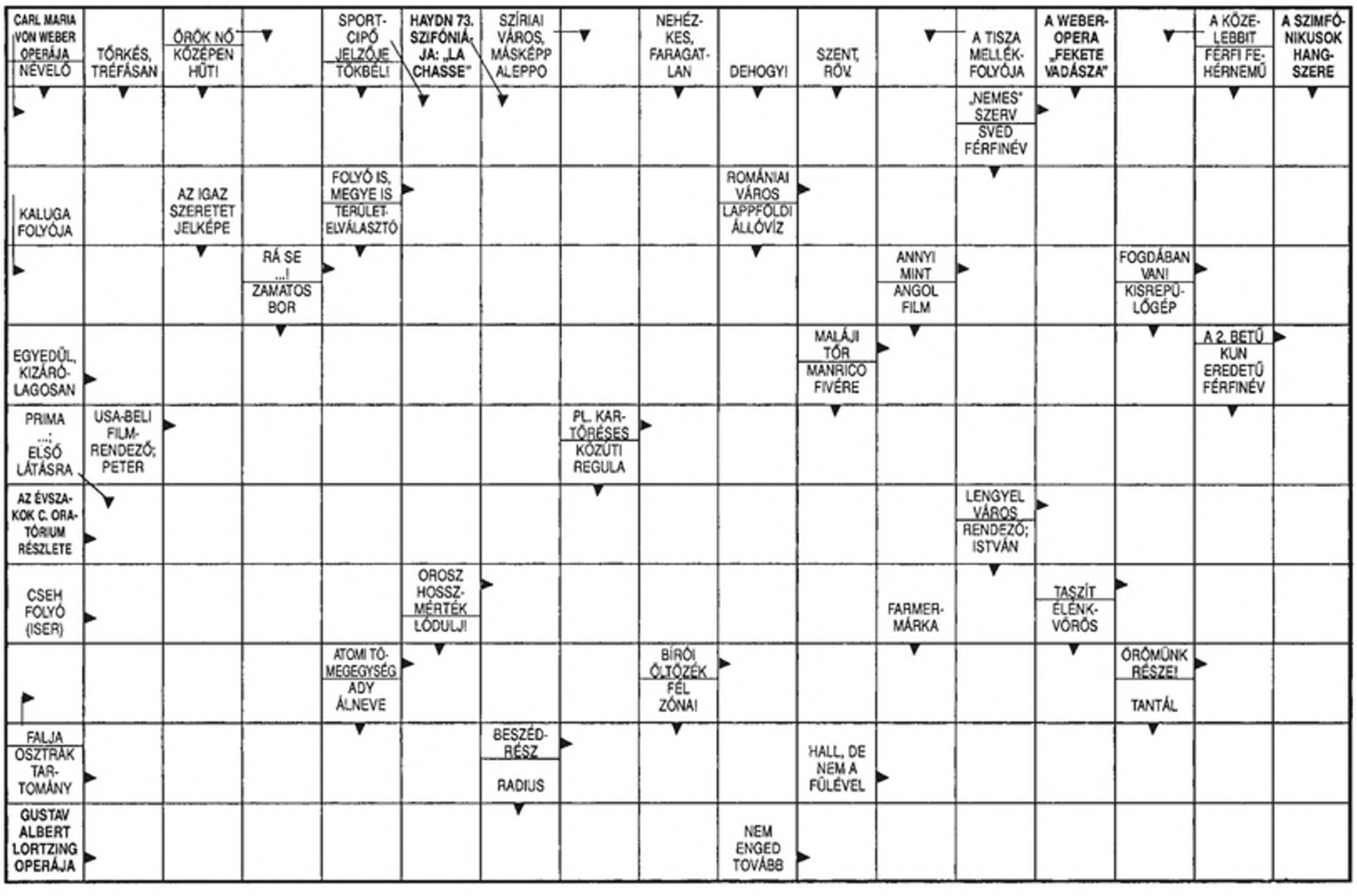

ŐSEINK VADÁSZATI ÖRÖKSÉGE

A Vadászati Kulturális Egyesület képzőművészeti pályázatára 144 alkotás érkezett, amelyet a megnyitás előtti napon értékelt a zsüri, dr. Farkas Ádám szobrászművész, a Képzőművészeti Főiskola tanszékvezetőjének elnökletével.

Mivel nem volt meghatározva, hogy csak kiállításon még nem szereplő alkotások vehetnék részt a pályázaton, a zsürorok úgy döntöttek, hogy valamennyi beküldött pályázatot elfogadják és a művészi értékek alapján ítélik oda a díjakat.

Az utóbbi években nem nagyon volt példa arra, hogy egy kereskedelmi vállalkozás egyedül vállalja egy képzőművészeti pályázat valamennyi díjának átadását és természetesen anyagi vonzatát. Köszönet és mindenféle dícséret megilleti ezért a gödöllői Frankónia Trófea Kft-t, vezetőjét Tóth Istvánnét.

A pályázat anyagából a Magyar Mezőgazdasági Múzeum aulájában rendeztek kiállítást, a megnyitót Tollner György, a Vadászati Millenniumi Bizottság elnöke mondta. A megnyitón adták át a VKE és a VADÁSZLAP irodalmi pályázatának díjait, amelyet szintén kereskedelmi vállalkozások – a Larix Kft., a Gemenc vadászbolt és a Szent Hubertusz Olasz-Magyar Kft. – finanszíroztak.

Az „őseink vadászati öröksége" képzőművészeti pályázat I. díját Németh János Csergezán díjas csontfaragó művész nyerte el, jávor- és dámlapátokba faragott jelenteivel, valamint az újszerű módon kiállított, a hét vezért bemutató agancsrózsa faragásaival. A megforgatott és megvilágított agancsrózsa-faragások így már nem csak domborműként, hanem egyértelműen körbejárható, minden oldaláról érdekes „szoborként" hatottak.

A II. díjat Török András Mátyás kapta hangulatos akvarelljeiért, a III. díjat Miklósovits Lászlónak ítélte a zsüri – ismert, de a témához kapcsolódó grafikáiért.

Németh János: A csodaszarvas legendája

Németh János: Vadűzés

Muray Róbert: A csodaszarvas legendája

Egyedné Pap Mária: Szemtől-szembe

Nerm szerepelt az eredeti kiírásban, de a zsüri elismerésre méltónak ítélte meg Keszthelyi Jenő 50 darab faintarziából álló pantheonját, a neves vadászok-erdészek-természetvédők portréiból álló sorozatot, valamint a szombathelyi Váci Mihály Általános Iskola 18 pályázatot beküldő diákját felkészítő Vörös Lívia tanárnő munkásságát.

És most szakítsunk minden eddigi hagyománnyal, álljon itt egy magánlevél, amelyet a kiállításról Szarka János írt barátjának, Németh Jánosnak. (Mind a címzett, mind a levél írója hozzájárult a levél szó szerinti közléséhez.)

Kedves János!

Köszönöm Neked, hogy jelen lehettem a kiállítás megnyitóján. Szép élmény marad számomra a kürtök hangja, amelyet erdőként, hegyek-völgyekként visszhangzott a magas előtér.

A rendezvény ötlete jó. Szükség volt rá. Nem volt zavaró az sem, hogy több évvel ezelőtt készült műveket is láttam, hiszen egy igen tág időtartam egyik nevezetes pontjához értünk. Külön tiszteletreméltó, hogy erre a kiállításra, vagy időpontra is készültek alkotások, de az már nem , hogy némelyik alkotáson csak a „jelen lenni" akarás látszik. Az megbocsátható, ha egy naív alkotásról van szó, de az nem, ha profi produkál „naivat".

László Péter: Solymász

A gyerekrajzok jól mutatták iskoláink pedagógusainak „egységes" ifjúságalakító felfogását. Ez az „egység" a golyószóró irányzék mögötti gépembertól a növényleveleken, indákkal, vagyis a természettel összefonódó, harmonikusan egybeolvadó, történelmileg hiteles öltözetű, ferdeszemű vadászőseinkig terjedt.

A kiállítás rendezését illetően hatásos volt az időbeli zárójelként ható intarziasorozat az elődökről. Ennek a parabolának a fókuszában volt a Te alkotásaidnak témája, vagyis a kezdet. Onnan indult a csodaszarvas, a „csodaagancsos". Nézve őket, sikerült visszavinned azokba az időkbe.

Más! Nem ismertem eddig, tehát megleptél lendületes lovaiddal. A ló új forma, de a szarvas formailag új! Az iramló csodaszarvas előtt sűrűsödő levegő bontja az erdőt. No és még valami. A lendület! Új korszak kezdete?

Tisztelettel
és baráti üdvözlettel

Kányi József: Vaddisznó vadászat

Néhai kedves vadászbarátom és kollégám aranyköpése, ilyenkor, a tavasz nyárba fordulása elején újra és újra eszembe jut, különösen, ha a vízparti, erdei lesen átkozódom az otthon felejtett szúnyogriasztó okán. Az ércbe vésésre érdemes megállapítás így szól: „A vadászat történelmének legnagyobb találmánya nem az íj, sem a puskapor, de még nem is a huzagolt fegyvercső, hanem a szúnyogriasztó."

Nem is akkor van baj, amikor a szálkereszt már a vad lapockáján ül, hanem addig. A kényszerűségből vakaródzó, izgő-mozgó vadászt a „normális" vad elkerüli, a „kevésbé normálist" pedig viszketeges barátunk hajlamos elhibázni. Pedig, kedves vadásztársaim, igaz, hogy tavasszal előbb a szalonka érkezik, utána az őzbak tisztít, és ekkorra már zümmög a szúnyog, pottyan a kullancs. A két átokfajzat aztán velünk marad lombhullásig.

Hogy hányféle nyavalyát terjesztenek a lelkes lények hatlábú kínzói, felsorolni is órákig tartana. Szerencsére, valós veszélye, gyakoriságuk miatt, csak kevesek csípésének van. Amire itt felhívom szíves figyelmüket, ne tűnjék ijesztgetésnek, csupán a veszélyek elkerülését szeretném megkönnyíteni.

A világ sok száz kullancsának hazánkban előforduló fajtája az egész országban elterjedt vérszívó ízeltlábú. Erdők, bozótos-fás területek lakója, síkvidéken birkalegelők, nyári szállások, delelőhelyek környékén gyakori. Közhely, hogy csípése betegséget okozhat, nem fájdalmas, órákig-napokig észrevétlen is maradhat a bőrbe fúródó élősködő. A kullancs okozta betegségek közül az agyvelőgyulladás a legismertebb, legijesztőbb. Anélkül, hogy lebecsülném a kullancscsípés veszélyeit (sőt, hiszen ezért van ez az írás is!), tudnunk kell, hogy:

(1) A kullancsok igen kis hányada fertőzött – és így fertőző is – az agyvelőgyulladást okozó vírussal, melynek „eredeti" gazdái a kis- és középnagy szőrmés állatok, vadfajok.

(2) A megfertőzött emberek jelentős százaléka tünetmentesen, vagy szinte észre sem vehetően, pár órás múló hurut képében vészeli át a fertőzést (és válik védettté), fel sem ismerve a hurut okát.

(3) A jellegzetes tünetekkel járó lázas betegségtől a súlyos, maradandó idegrendszeri károsodással, sőt, olykor halállal végződő tragédiákig. Magyarországon évente 200-400 fertőzést jelentenek, melyeknek fél-egy százaléka halálos kimenetelű. Az agyvelőgyulladás felismerésének és így gyógyulási esélyének jelentős segítője, hogy a kórelőzményben említésre kerüljön a kullancscsípés, így a beteg szérummal jó eséllyel gyógyítható.

A mi teendőnk a megelőzés. Sokan úgy tartják, a kalap azért lett az erdész, vadász jellegzetes ruhadarabja, mert a fáról-bokorról lehulló kullancs a karimás kalapról nem a gallér mögé, hanem a földre esik. Jól hangzik, ha nem is lett belőle törvény. Az igazi, teljes értékű védekezés és megelőzés a védőoltás, amely hosszantartó és biztonsággal kivédi az agyvelőgyulladást.

Igen hasznos és ajánlott megelőzés minden rovarcsípés ellen a Szu-Ku és rokonai, a riasztó kenőcsök és spray-k, bármely „vadászatot piszkoló" illatot árasztanak is. Az, hogy például a disznó milyen kategóriába sorolja a riasztó szagát, még nem tisztázott, de az a vadász, aki szél felől cserkel, disznóra gorombább illatokra is méltó.

Komoly gond az orvosok számára a kullancs által okozott másik, ma már gyakori betegség, a Lyme-kór. (A betegség egy amerikai kisvárosról kapta a nevét.) A gond oka, hogy a fertőzés ellen védőoltás nem létezik, elkerülni csak a csípés elkerülésével, a betegséget kezelni-gyógyítani a mielőbbi felismerés segítségével lehet.

A korai tünetek jellegzetesek, a csípés után 2-4 nappal körülötte kettős gyűrű alakú, viszkető bőrpír keletkezik, majd pár napig tartó láz, főfájás, gyengeség lép föl. A korai tünetek kezelés nélkül is megszűnnek, de a kezelés elmaradása esetén késői, sokkal súlyosabb és maradandó idegrendszeri, érrendszeri és keringési, ízületi megbetegedések léphetnek föl. A Lyme-kór eredményes gyógyítása a korai stádiumban megindított kezelésen múlik!

Mennél később távolítjuk el a kullancsot, annál inkább nő a fertőződés veszélye. Számtalan módszert ajánlanak régóta erre. Tapasztalatom szerint az alkohollal, vazelinnel, benzinnel, zsíros krémmel megkísérelt elölés, eltávolítás többnyire sikertelen. Nem mindig sikerül az úgynevezett kullancscsipesz használata sem, bár nem gyakorlattal rendelkezők eredményesen alkalmazzák. A kullancs kitépése nem jelent megoldást, a feje a bőrbe szakad, meghiúsít minden későbbi (vértelen) eltávolítási lehetőséget. Valamennyi kullancs – a nem régen megkapaszkodott könnyebben eltávolítható a mutató vagy középső ujjal, az óramutató járásával megegyező irányú, óvatosan finom, kör-körös dörzsöléssel, forgatással. Az erős nyomás nem kívánatos, mert a kullancs teste leszakad, nyála a bőrbe préselődik. Egyes vélemények szerint (nem vagyok rovarszakértő), a kullancs állkapcsa, szívószerve „balmenetes csavar" módjára fúródik a bőrbe, ezért nem távolítható el tépéssel, rángatással. A beszakadt rovarfejjel nem sokat tehetünk, paraköténssel pakolva megvárjuk kilökődését.

Mottó: A vadász legnagyobb szerencséje az egészség. A beteg vadásznál csak a beteg vad a siralmasabb látvány.

Nem minden csípés okoz fertőzést (az említetteken kívül pl. tularemiát is,), de minden csípés okozhat, ezért nem fölösleges a megelőzése.

Említett, néhai jóbarátom mindig használt riasztót, de egy alkalommal elmesélte, hogyan járt kullancsügyben. Késő esti sötétben, a magaslesről lekászálódva félrevonult „dolgát végezni". Haza is tért utána, mint aki „jól végezte dolgát", habár nem lőtt semmit. Másnap este fürdés előtt észrevette, hogy a tegnapi „dologvégzésnél" egy ravasz kullancs felfedezte, barátom mely testrésze nem „riasztó" egy jóétvágyú kullancs számára, így birtokba vette a „szabad területet". Barátom mestere volt az előbb leírt laza dörzsöléssel történő eltávolításnak, így saját kezűleg kezdett a műveletbe a fürdőszobában, a kád szélére telepedve. Éppen a sikeres akció befejezése előtt nyitott rá felesége, akinek áldott emlékű barátom, ha élne, máig hiába magyarázná ártatlanságát.

A közönséges gyötrő szúnyog a vadat és a vadászt válogatás nélkül gyötri. Az a tény, hogy ezt a szúnyogoknak csak nőivarú egyedei teszik, ne keltsen bennünk beteges képzettársításokat a más fajok nőivarú egyedeinek, pl. vadászbarátnők, feleségek gyötrelmeket is okozó esetleges képességeire. A szúnyogcsípés vakarózással nem enyhül, amely megállapítás nem újkeletű. Különböző enyhítő zselék, folyadékok használata átmenetileg hatásos, de a gyökeres megoldás itt is a riasztószer. Hazánkban ritkán okoz a szúnyogcsípés betegséget, bár az ország vizes állapotát tekintve, nem lepne meg a maláriás esetek előfordulásának növekedése. Más a helyzet az egzotikus, főleg trópusi éghajlaton élő, számos betegséget terjesztő és okozó szúnyog, légy- és egyéb rovar csípése esetében. Azért nem fölösleges erre fölhívni a figyelmet, mert egyre több magyar vadász jut egzotikus vadfajok vadászatához. Legtöbb esetben hatékony védőoltás áll az orvostudomány rendelkezésére ezen betegségek megelőzésére. Utazást megelőzően kérjük ki a megfelelő tapasztalattal rendelkező szakorvos tanácsát.

Pár mondatot megérdemel a különböző méh- és darázsfajok rendkívül fájdalmas és kínzó szúrása. Az egyszerű és egyszeri méh- vagy darázscsípés a fájdalmon és a múló helyi viszketésen, égésen kívül, lényeges említést nem érdemel. Két más esetben igen.

Az egyik, az egyébként egészséges embert tömegesen, nagy számban érő darázs- vagy méhcsípés. Bizonyára több vadász hallott olyan végzetes balesetről, amit a tömegesen rajzó és támadó darazsak több száz szúrása okozott. Ilyenkor a vérkeringésbe jutott méreganyag (hisztarmin) akár percek alatt sokkos-állapot kialakulásához, halálhoz vezethet. Régen járt magaslesre óvatosan kapaszkodjunk fel, és nemcsak a korhadt létra fokainak okán. Öreg, odvas fához ne támaszkodjunk, ne használjuk alkalmi ülőkének, az odúba ne nyúljunk, mert darázsfészekbe nyúlhatunk. Nemcsak képletesen.

A másik (élet)veszély a méh- és darázscsípésre túlérzékeny embereket (vadászokat) érő szúrás, ami perceken belül hörgőgörccsel végződő halált okozhat. Védekezni ellene majdnem lehetetlen, ha nincs azonnal kéznél vénába adható antihisztamin, és a beavatkozást elvégezni képes ember. Szokványos körülmények között ez valószínűtlen. Aki tudja magáról, hogy túlérzékeny a szúrásra, annak kevesebb az esélye, hogy vészhelyzetbe kerül, mint annak, aki esetleg nem ismeri saját szervezetének ilyen sajnálatos hibáját. Sajnos, azt kell mondanom, hogy az ilyen beteg a vadászat szenvedélyének nem nagyon, esetleg téli időben hódolhat.

Átolvasva az itt leírtakat, halálra ijedtem. Merjek-e egyáltalán vadászni ezek után? Elárulom, merek és fogok, ha lehet, még többet, mint eddig, hiszen így vagyunk ezzel mindannyian. Ne rémüljön meg tehát egyetlen vadásztársam sem, kellő figyelemmel, korlátozást alig jelentő elővigyázattal, még a fejünkre eső tégla alól is el lehet ugrani.

Dr. Végh Endre

Kiskörös ad otthont a II. „Vadászok bora" Országos Borversenynek

A Vadászati Kulturális Egyesület néhány alapvető változtatással 2000-ben is megrendezi a „Vadászok bora" Országos Borversenyt. Jelentős változás, hogy idén már nem csak és kizárólag palackozott borokkal indulhatnak a termelők, borászatok, kereskedők – a verseny szabályzata lehetővé teszi, hogy hivatalos laboratóriumban készült vizsgálat dokumentálása mellett, adott esetben vállalván a minimum 500 literes mennyiség palackozását, az úgynevezett hordós borok is nevezhetők. Egy pincészet több borral is indulhat, az első bor után 4 ezer forint, minden további borfajta után 2 ezer forint a nevezési díj. Pontosította a szervezőbizottság a hét kategória vadételeit, amelyhez a borászoknak ajánlani kell a borokat. Vaddisznó pörkölt, mezei nyúl paprikás, szarvas-, őz-, fácán-, vadkacsa-, és szalonka húsából készült sültek receptjei szerepelnek majd a közeljövőben minden hegyközséghez eljuttatott tájékoztatóban.

Szintén változás, hogy egy-egy kategórián belül, az első három díj kiadásán kívül, a benevezett borok 30 százalékának arányában diplomát kapnak a résztvevők, a borok helyezési sorrendjének megfelelően.

A versenyre 2000. május 31-éig lehet nevezni, a nevezési lapokat, valamint a nevezési díjakat a Vadászati Kulturális Egyesület címére (1245 Budapest Pf. 1209) kell eljuttatni. A VKE a nevezési díjakról számlát állít ki.

A benevezett borokat – minimum 4 palackot – 2000. június 21-22-23-án kell regisztráltatni Kiskörösön a Pohan-Vin pincénél és az értékelésre, a borok bírálatára, a vadételekhez illő harmóniájuk megállapítására június 29-én kerül sor. Az ünnepélyes eredményhirdetés Kiskörösön, szeptember 3-án délután, a szüreti és szlovák nemzeti napok keretében lesz.

Kiállítás-sorozat

A zalai vadász alkotóművészek – Keszthelyi Jenő intarziakészítő, Kun Edit festő, Marics Attila festőjelölt, Wegroszta Zoltán fafaragó, Trajber Elemér fafaragó, Marton Lajos fa- és csontfaragó, Bodai György, Berke József, Adorján Péter, Hóbor Zsolt, Jakabfi Tamás, Polster Gabriella fotósok – kiállítását nyitotta meg Feiszt Ottó, a Zalaerdő Rt. vezérigazgatója a nagykanizsai Hevesi Sándor általános iskola galériájában. A kiállítás nagy sikerében jelentős szerepe van Lengyák Istvánnak, aki mesterien rendezte harmonikus egésszé a természet csodáit megelevenítő különböző képzőművészeti alkotásokat. A megyében egyedülálló kiállítási anyagot megtekinthetik még az érdeklődők a szepetneki és a miklósfai galériában március 21-étől április 7-ig, valamint Zalaegerszegen a megyei művelődési és ifjúsági központban (Kisfaludy u. 7/11.) április 14–28-áig.

P.G.

Jakabházy kontra Csekő

A Pesti Központi Kerületi Bíróság kitűzte az első tárgyalás, azaz a személyi meghallgatás időpontját dr.Jakabházy Miklós feljelentése nyomán, aki szerint rágalom volt Csekő Sándor 2000. február 9-én, a Vadásznapok Országos Értekezletén elmondott állítása, hogy ő az 1993-as vadásznapok szervezése után nem tudott több ezer forinttal elszámolni.

A Jakabházy kontra Csekő rágalmazási ügy részleteire, alakulására későbbi számainkban visszatérünk.

Palotaforradalom az ebtenyésztőkénél

Kristálytisztán ma még nem látható okokból a MEOE Felügyelő Bizottsága az egyesület elnöke ellen fegyelmi eljárást kezdeményezett és tagsági jogainak gyakorlását felfüggesztette. Ideiglenes elnökként megbízta az ügyvitellel László István elnökségi tagot. A büntető feljelentés hűtlen kezelésről és más, a gazdálkodás körébe tartozó bűncselekmények alapos gyanújáról szól – áll a kapott sajtóközleményben. Természetesen mindezeket az elnök és munkatársai cáfolják. Ott jártunkkor fekete ruhás őrző-védők álltak a bejáratnál, megakadályozandó az illetéktelenek behatolását. Csak hab a tortán, hogy a székház oldalán nagybetűkkel írott szöveg olvasható: „Kutyával őrzött terület". A törzskönyvezés és egyéb tenyésztési ügyekben a nyomasztó külsőségek ellenére az ügyintézés zavartalan.

Szalonkázó klub Szekszárdon

Várom a pillanatot, amikor végre megérkezik a kikelet és vele együtt a szalonkák is. Végre újból kiszabadulhatok a városból az erdőbe, és újra átélhetem a csodát, amelyet a természet ébredése és a szalonkázás számomra jelent. Ezek az érzések és szavak jellemezték azt a több, mint tucatnyi vadászt, akik február 19-én jöttek össze, hogy megalakítsák a Szekszárdi Szalonkázó Klubot. A klubnak minden természetkedvelő, szalonkázni szerető, a magyar vadászati hagyományokat tiszteletben tartó vadász tagja lehet. Az alapító tagok érdekes előadást hallgathattak meg Fluck Dénestől, aki egyben megkért mindenkit a húzások alkalmával észlelt, tapasztalt megfigyelések rögzítésére is. A tagok klubvezetőnek e sorok íróját választották meg. A klubtagok először vették kezükbe a Korrogó nevű kiadványunkat, remélve, hogy a következő, április 15-ei találkozáson már szalonkázó élményeiket tudják elmesélni egymásnak.

Fórum

Újra feléledni látszik hamvaiból a Szekszárdi Vadász Klub. Legalábbis ezt tükrözi az az összejövetel, ami február 22-én volt a Gemenc Hotelban. Eppel János szervezésében újra összejöttek a vadászok, vadászati vezetők, hogy meghallgassák Pintér István FVM főosztályvezető-helyettest és Csekő Sándort, a Magyar Vadászlap főszerkesztőjét. Pintér István vázolta a törvény új végrehajtási rendeletét, módosításait, ami a közeljövőben jelenik meg. Ez rendezi a tulajdonosi képviselők jogosítványait és kötelezővé teszi a hivatásos vadászok egységesített formaruháját. Beszélt a vadállomány helyzetéről, de szóba került a vadászati hatóságok szerepe, helyzete is a megyében. Csekő Sándor nem a „kincstári" véleménynek adott hangot, miközben a vadászati szervezetek munkáját, eredménytelenségét értékelte. Felszólalását nagy érdeklődéssel hallgatták az összegyűltek, amelyben szóba került az érdekvédelem egységének hangsúlyozása helyett az összefogás, és az etikus, kulturált vadászat fontossága is. A témákból adódóan a bevezetőket élénk vita követte és a rendezvény a késő esti órákban ért véget.

Bischof Ferenc

A solymászok vizsgája

A kiegészítő vizsgák közül az elméleti a megyei szövetség irodájában (Budapest, V., Nádor u. 34.), a gyakorlati Isaszegen, a Sápi u. 7. sz. alatt, az alábbi időpontokban folyik:

április 5.	9 óra, elmélet
augusztus 17.	9 óra, elmélet
augusztus 18.	8 óra, gyakorlat
október 6.	8 óra, gyakorlat

A vizsgákra a Pest megyei vadászkamaránál lehet jelentkezni, az érdeklődők tájékoztatást kaphatnak Szabó Lászlótól, a 06/28/494-640-es telefonszámon.

A baranyaiak hírlevele

Önálló hírlevelet adott ki az OMVK Baranya megyei területi szervezete. A stílusosan zöld papírra nyomott, négyoldalas, időszaki kiadványból az aktuális híreken kívül megtudhatjuk, hogy egy megyei millenniumi almanach kiadását tervezik, amelyben részletesen földolgozzák a megye vadászati-vadgazdálkodási történelmét, jelenét és jövőjét. Mindezeken kívül vadgazdálkodási körzetenként kidolgozták és közreadták az őzbakselejtezés szempontjait, amely nagy segítséget ad a hivatásos és sportvadászok, valamint a trófeabírálók részére. Az anyagban részletesen leírták a büntető pontok ismérveit, így bizonyára csökkenthető lesz a hibás lelövések száma.

Vadásznapok a Svejkben

Idén a kisjubileum alkalmából már ötödik alkalommal gyűltek össze a vadászok és a vadételek szerelmesei a budapesti Svejk étterem kéthetes rendezvénysorozatán. Erre az időszakra az étlap is jó néhány ételkülönlegességgel szolgált. Így a vadmenüben nagyon finom fácánleves, szarvas raguleves, vaddisznó pörkölt, vaddisznó „erdész" módra, szarvas szelet magyarosan és sok más egyéb vad ételkülönlegesség szerepelt a Szöllősi József étteremvezető által ajánlott ételsoron. A rendezvény csúcspontját az étterem összes helyiségében február 25-én rendezett vadászbál jelentette. A mulatságot sörétes puskával nyitotta meg a bál fővadásza, Varga János olimpiai bajnok birkózó. A vadászvacsora egyik kulináris slágere, az őz „vadász" módra nevű fantázia étel volt. Ennek elkészítésekor a lesütött őzcombot és barnamártást gombával, csirkemájjal és vadfűszer keverékkel raguvá dolgozzák össze és krokettel tálalják. A hajnalig tartó rendezvényen igen sok ismert személyiség jelent meg. Jövőre újra vadásszunk együtt a Svejkben, ezzel a jelmondattal köszöntek el egymástól a vendégek.

K. G.

MKSZ versenynaptár

Április	15.	Nyuszi Kupa	Ásotthalom	GyKv. 100	Golden T.
	16.	Póker Trófea Kupa	Csongrád	GyKv. 100	Aranytölgy koronglövő Egy.
	22.	Caprabo Kupa	Mezőtúr	Kv. 100.	Caprabo Kft.
	29.	Zselic Kupa	Kistótváros	GyKv. 100.	Zselicfarm Kft.
	30.	Browning Kupa	Kistótváros	GyKv. 100	Szt. Hubertus Kft.
Május	6.	Mecseki Vadkan Kupa	Rückerakna	GyKv.100	MEFA Rt.
	7.	Tölgyfa Kupa	Rückerakna	GyKv. 100	MEAF Rt.
	13.	Cseh István Emlékvers.	Csongrád	háromtusa	Aranytölgy koronglövő Egy.

MKH

FEGYVERÁTVÉTEL VIZSGÁLATRA

Egyéni megrendelőink részére PUSKA-ÁTVÉTEL:
HÉTFŐ, SZERDA, PÉNTEK: 7.00–12.00 óra között
Szükséges:
a fegyver, fegyvertartási engedély és a tulajdonos neve, pontos címe, irányítószáma.

Egyéni megrendelőink részére MAROKLŐFEGYVER-átvétel:
KEDD, CSÜTÖRTÖK: 7.00–12.00 óra között
Szükséges:
a fegyver, fegyvertartási engedély és a tulajdonos neve, pontos címe, irányítószáma.

Fegyverjavítók, vadásztársaságok, kereskedők, illetve más cégek részére fegyver-átvétel:
előre egyeztetett időpontban, 7.00–10.00 óra között
Szükséges:
2 példányos megrendelés, amelynek tartalmaznia kell a megrendelő adatain kívül minden egyes fegyver számát, típusát, kaliberét, a tulajdonos nevét, lakcímét, irányítószámát.
Ezen adatok hiányában a fegyver vizsgálatát nem áll módunkban elvállalni!

BUDAPEST, IX. ker., Soroksári út 158. 1453 Budapest 92. Pf. 15.
Telefon: (06-1) 280-6782, (06-1) 281-1860. Tel./fax: (06-1) 281-1856
E-mail: mkh@mkh.hu http://www.netcall36.hu/lofegyv/fegyver.htm

VADÁSZATI LEHETŐSÉG!

MAGYARORSZÁG LEGSZEBB TÁJEGYSÉGÉN, A BÜKK-HEGYSÉGBEN KÍNÁLUNK VADÁSZATI LEHETŐSÉGET VADASKERTÜNKBEN ÉS KÜLSŐ TERÜLETÜNKÖN VADDISZNÓRA, SZARVASRA, ŐZRE ÉS MUFLONRA. SZÁLLÁST, ELLÁTÁST A VADÁSZTERÜLETEN LÉVŐ VADÁSZHÁZUNKBAN BIZTOSÍTUNK.

MINDEN BEL- ÉS KÜLFÖLDI ÉRDEKLŐDŐ VADÁSZVENDÉGET TISZTELETTEL VÁRUNK. KÉRÉSÜKRE RÉSZLETES ÁRAJÁNLATOT KÜLDÜNK.

INFORMÁCIÓ ÉS JELENTKEZÉS:
„VÁRERDEI" ERDŐ-, MEZŐ, ÉS VADGAZDÁLKODÁSI KFT.
PSÁDER LÁSZLÓ VADÁSZATSZERVEZŐ
TELEFON: 06-30/209-2416
FAX: 06-1/257-9411
E-MAIL: PLASZLO@GOMBAS.HU

Tökéletes vadászélmény reális árakon

10% KEDVEZMÉNY A VKE TAGJAINAK

SZERKESZTŐSÉGÜNK AJÁNLATA:

Concerto-Boldog kürtegyüttes „Vadászzene" CD	2000 Ft
A természet közelről videokazetta	2350 Ft
Arany János versei Miklósovits László rajzaival	1500 Ft
A vadászati ismeretek kézikönyve (4 kötet)	4900 Ft
dr. Ádámfi Tamás: Vadászati bibliográfia	750 Ft
Békés Sándor: Puskával, tollal	1800 Ft
dr. Bod Lajos: A somogyi szarvas	3000 Ft
Gyenes István: Megszállottan	250 Ft
Gyenes István: Öröklés	300 Ft
Dúcz László: Harmatcseppek	690 Ft
dr. Faragó István: Kápolna a hegytetőn	590 Ft
Hangay György: Ahol még kék az ég	1600 Ft
Hangay György: Tábortüzek a dél keresztje alatt	1800 Ft
Hangay György: Kuszkusz kókusszal	1700 Ft
Hubert G. Wells: A Tsavói emberevők és egyéb történetek	2600 Ft
J. S. Bolen: Bennünk élő istennők	780 Ft
Jurán Vidor: Szepességi vadászhistóriák	1500 Ft
Kászoni Zoltán: Az a medvés, pisztrángos csodálatos Erdély	2000 Ft
Kovács László: Vadássz velem	1800 Ft
dr. Kőhalmy Tamás: Korbecslés	900 Ft
Lovász Sándor: A vadászat lázában	450 Ft
Merán Fülöp: El nem múlt ünnepek	1800 Ft
Nemzetközi vadászíjász oktatási program	1000 Ft
Rhedey Antal: Agancsok a horizonton	1800 Ft
Satzger László: Ahol a jávorok járnak	1800 Ft
Szálkeresztben	1800 Ft
dr. Sáry Gyula: Az erdőről és az eltűnt időről	1800 Ft
Schmidt Egon: Távcsővel a nyakamban	1600 Ft
Sterbetz István: Trófeákkal beszélgetek	1800 Ft
Szabó Péter: Különös vadászat	850 Ft
Szörényi Zoltán: Vadász-horgász kalandok Mongóliában	1850 Ft
Ugray Tamás: Vadászpuskával a világ tetején	1800 Ft
Ugray Tamás: Puskával a csúcsokon	1750 Ft
Vadászati lexikon	6500 Ft
Vadász Könyvklub 1993–1999	1600 Ft
Végh Endre: Murphy és a beteg vadász	650 Ft
Wentzely Dénes: Üzen az erdő	550 Ft

Telefon: 06-60/327-280 Fax: 06-1/331-4368

Vadászat a romániai Kárpátokban

Medve les- és hajtóvadászatok, elejtési díj:	**3500 DM-től**
Farkas elejtési díj:	**1000 DM**
Siketfajd, elejtési díj:	**2000 DM**
Zerge:	**1400 DM-től**

Vaddisznó les- és hajtóvadászatok
(magas az erős kanok aránya)
A magyar határ közelében dámbika 2,5 kg-ig, 500 DM, vadfácán 13 DM, fogoly 20 DM, fürj 5 DM

PANNONVAD VADÁSZATSZERVEZŐ IRODA
2083 Solymár, Erdő u. 24. Tel./fax: 26/361-302 Tel: 26/363-104

Vas megyei Vadásztársaságok

F I G Y E L E M !

VADASKERT (VADDISZNÓSKERT) LÉTESÍTÉSÉHEZ KERESÜNK OLYAN VADÁSZTÁRSASÁGOT, AMELY RENDELKEZIK 300 HA VADÁSZATILAG NEHEZEN HASZNOSÍTHATÓ, ILLETVE NAGY VADKÁRT OKOZÓ TERÜLETTEL, AHOL MEGVALÓSÍTHATNÁNK EGY VADASKERTET. MI VÁLLALJUK, HOGY A KERTET BEKERÍTJÜK, ÁLLATOKKAL FELTÖLTJÜK, ÜZEMELTETJÜK, A TÁRSASÁGNAK PEDIG A TERÜLETÉRT ÉVES SZINTEN MILLIÓS NAGYSÁGRENDŰ BÉRLETI DÍJAT FIZETÜNK.

JELENTKEZÉSÜKET VÁRJUK A 06-60/379-608, ILLETVE A 06-60/376-874-ES TELEFONSZÁMOKON.